

VATRA

FOAIE ROMÂNESCĂ DE OPINIE ȘI INFORMAȚIE

Sept.-Dec.1985

Nr.173

XXXV,3

7800 FREIBURG-Germania

Münchhofstr.12

MESAJ MESEI ROTUNDE DELA PARIS: "ORTODOXIA ȘI APUSUL"

"După ce au răstignit pe Iisus, ostașii au luat hainele Lui și le-au făcut patru părți, fiecareuia câte o parte - și cămașa. Dar cămașa era fără cusătură, de sus cusută în întregime. Deci au zis unii către alții: "Să nu o sfâșiem, ci să aruncăm sorții pentru ea a cui să fie", ca să se plinească Scriptura care zice: "Împărțitu-și-au hainele mele, iar pentru cămașa mea au aruncat sorții".

Da! Aceasta au făcut ostașii! Ei au păstrat întreagă cămașa lui Hristos cea ȚESUTĂ DE SUS, în întregime, și nu au sfâșiat-o.

Au fost răstignitorii Mântuitorului mai penetrabili pentru simbolul Bisericii cea Una întocmită de El chiar atunci pe cruce? Au înțeles ei, printr-o deschidere mistică și neașteptată a duhului lor ce însemna acea cămașă "țesută de sus, în întregime"? Sau poate au fost ei mai inteligenți decât noi, realizând ce înseamnă un obiect întreg și care prin împărțire s'ar distruge?

Pentru că noi am sfâșiat Biserica lui Hristos; noi nu am înțeles sensul cuvintelor "țesută de sus", nici valoarea Bisericii Cea Neîmpărțită. Și venim fiecare la adunările care se vor ecumenice, ascunzând la spate o fâșie mai mare sau mai mică din cămașa Mântuitorului, și fiecare susținem că o posedăm întreagă. De fiecare dată când ne adunăm fără a ne uni, nu facem decât să împărțim între noi hainele lui Iisus în patru părți - câte una pentru fiecare - iar cămașa o sfâșiem, pierzând-o.

Să nu destrămați și aici această cămașă! Încă mai sângerează pe cruce trupul sfânt, încă mai răsună glasul profetului: "Împărțitu-și-au hainele mele..".

Sunteți aici adunați ca cei șapte apostoli pescuind pe marea Tiberiadei și să nu pescuiți în zadar. Iată, Iisus stă pe țărm aproape și știți că El este. Să vă fie bogat pescuitul - o sută și cincizeci și trei de pești mari - și să prânziți în zorii luminoși cu Iisus. Veți găsi jeratec pe țărm și pești puși deasupra, dar El vă va spune: "Aduceți și din peștii pe care i-ați prins acum".

Biserica lui Hristos este o strădanie continuă spre unire, spre supunerea față de capul ei care este Hristos. Mădularele ei sunt multe și diferite, și de mai multă cinste și de mai puțină, dar toate conlucrează armonios, căci duhul lui Dumnezeu sălășluiește în ea. Dacă armonia încetează, se instalează discordia, iar discordia este o boală, un păcat.

Străduiți-vă să alungați vechea desbinare din Biserica-Una!

Am trăit totdeauna unitatea Bisericii ca pe un ideal tangibil, căci, din moment ce toți îl avem pe Iisus ca temelie, toți zidim pe o singură fundație. Încă din 1977 am căutat să stabilesc legătura cu Biserica greco-catolică în suferință. Abia în 1978 am fost vizitat în două rânduri de preoți ai acestei biserici, după ce ierarhii mei mă alungaseră de la slujire și de la seminar. Am fixat o întâlnire cu unul din episcopii uniți din clandestinitate pentru luna Aprilie 1979, dar la 10 Martie am fost arestat. Idealul unirii într-un spirit egalitar și de respect reciproc pentru specificul fiecărei biserici rămâne mereu ținta vieții mele preoțești. Și Marta, și Maria au făcut parte dintre mironosițele-femei care l-au urmat pe Domnul. Și mirele, și pelerinul au loc în Biserica Mântuitorului. Dar nu există ecumenism fără o unire ortodoxo-catolică și nu există străduințe cinstite câtă vreme ecumenismul va fi impregnat de ideile unei așa zise democrații creștine elaborate de Kremlin.

Am crezut și cred în puterea și în sfințenia Bisericii Catolice cu aceeași tărie cu care cred în puterea și sfințenia Bisericii Ortodoxe; am crezut și cred în sfințenia și puterea papei, cu aceeași tărie cu care cred în puterea și sfințenia ierarhiei ortodoxe care nu s'a subordonat ateismului comunist. Și am dovedit-o. În luna Decembrie 1979, în închisoarea Aiud am aflat despre dialogul

unității dintre S.S.Papa Ioan Paul II și Prea Fericitul Patriarh Ecumenic Dimitrios I. Am scris atunci un mesaj prin care îmi exprimam bucuria și nădejdea. Primeam o carte poștală la 6 luni, prin care îmi anunțam familia că mai exist. Am sacrificat acea scrisoare pentru a scrie pe ea mesajul către cei doi prelați supremi. Deși știam că nu va ajunge la ei, eram pe deplin convins că, în plan divin, actul meu nu este gratuit.

Astăzi sunteți adunați aici, pentru această unire. Dacă nicio biserică nu v'ar împuternicit în mod special pentru ceea ce întreprindeți, în schimb Duhul reîntregitor al Bisericii vă asistă. Lucrați, pentru că Iisus este în această adunare. Îl știți și niciunul nu-L întrebați: "Cine ești Tu?", căci toți înțelegeți că este Domnul (cf. Ioan, XXI, 12).

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu și Tatăl și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi cu toți, Amin!-

Pr. Prof. Gh. Calciu-Dumitreasa

DOR de Alexandru Gregorian

Flouă. Noaptea lichidă și rece,
val după val se petrece
spre larguri de golf african.
(Mais où sont les neiges d'antan?).

În golul lui crește și crește
prin strâmb echinox dosnic
șuerul cosmic.

Real, timpul se ncheagă sub prund
și se împietrește în teancuri afund.

Sunt singur și dibui cerul orbește.
Doamne,
și România - pe unde mai este?

&& Fundația Culturală Română din Madrid a organizat la Paris, în seara de 11 Octombrie, o "manifestare culturală" și, în continuare, a doua zi, o MASĂ ROTUNDĂ pe tema: ORTODOXIA ȘI APUSUL. Prima a fost deschisă de prof. Aurel Răuță, având ca moderator pe M.F. Enescu, și au "conferențiat" Radu Enescu, Mihai Mărculescu, L.M. Arcade și prof. Poghirc. "Masa rotundă" s'a început cu rugăciuni, rostite de mons. Bârlea și pr. Domitriu. Prezidează dna Stolojan. Se citesc mesajele celor ce n'au putut participa: prof. Gârleanu, Dinu Adameșteanu, Eugen Popescu, N. Djuvara, Solacolu, pr. Clineț, Vlad Georgescu, I.P.S. Traian Crișan, etc., și scrisoarea părintelui Calciu, publicată mai sus. Au vorbit: Radu Enescu, pr. Mehedințu, M.F. Enescu, T. Cazaban, N. Lupan, Șt. Gane, mons. Bârlea, pr. Al. Mircea. Prânzul s'a luat pe loc, studențește. Intervențiile au fost multe, printre care a dlui Stamatu, citită în lipsă. S'a aprobat în unanimitate textul unei scrisori către sinodul lui Ceaușescu, rechizitoriu greu dar meritat, pe care-o publicăm în continuare, cum și declarația finală. Aceste manifestații, datorite energiei și clarviziunii lui Aurel Răuță mai ales, au fost un mare succes. De n'ar fi decât reușita de a fi putut aduna la un loc peste o sută de intelectuali! Decursul celor două adunări și debaterile vor apare într-o broșură specială.

Notăm dintre participanți, afară de cei deja numiți, pe Ioana și Maria Brătianu, mons. Cosma, pr. Costandache, Nicu și dr. Caranica, Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, N. Guguianu, fam. dr. Brad, dr. P. Vălimăreanu, prof. T. Bărbulescu, Mugur Valahu, dr. Pandrea, fam. ing. Cotoră, fam. Radu Roșeanu, Bosnieff Paraschivescu, prof. Cernovodeanu, prof. Piscoci, fam. prof. Mătasă, C. Cernăianu, dna Bârzotescu, prof. Bogdan, dr. Mircea Dumitrescu, fam. Orezeanu, Chintescu, Varlaam, pr. Goia, ing. Culică, dr. Bidian, Brădescu, Barbăneagră, Cifarelli, N. Evolveanu, prof. Amzăr, fam. Câmpăanu, prof. Nicolescu, dra Cosmopol, dra Bodisco, prof. Cazacu, Perifan, Corneliu Crișan, Dragomir Costineanu, Victor Popescu, Florin Dobrinescu, dna Budis, Grigorovici, prof. Deliman, Comorovschi, Virgil Micu, dna Lazăr, Antonia Constantinescu, Ion Rotaru, etc.

&& În perspectiva ducerii la București, președintele Mitterand a primit la 5 Septembrie un memoriu din partea Consiliului Național Român, în care se arată că problema drepturilor omului în România nu-i rezolvată cu liberarea a doi ostatici (Calciu și Tudoran); că banii dați lui Ceaușescu n'aduc nici cel mai mic beneficiu populației, ci servesc numai la finanțarea terorismului internațional, a destabilizării lumii libere și a propagandei comuniste în lumea treia, finanțare pe care, fără voia ei, o suportă populația prin denutriție, cu scăderea fondului biologic al națiunii și restituirea finală a banilor. Patrimoniul cultural al României e și el periclitat prin dărâmarea de biserici și alte monumente istorice (ce-ar zice francezii dacă li s'ar dărâma Luvrul, ca să se construiască acolo.. piramide?); că guvernul de ocupație comite un adevărat furt prin reținerea cotizațiilor de pensie ale celor scăpați de-acolo; etc.

SCRISOARE ADRESATĂ SINODULUI ORTODOX "ROMÂN"

Știri din ce în ce mai alarmante, referitoare la o seamă de planuri urbanistice, ne anunță că au fost dărâmate în țară zeci de biserici și alte monumente istorice de justificată prețuire. Această nouă declanșare iconoclastă stârnește în sufletul oricărui român indignare și amărăciune. Numai Sfințiile Voastre rămân îngrădite într-o olimpică indiferență. În principiu, suprema nepăsare față de acțiunea de înmormântare a unui trecut scump nu ne-a surprins. Nu vă socotiți oare aliații leali ai celor ce pretind ștergerea memoriei istorice și construirea "omului nou"?

Ne rămăsese totuși un sămbure de nădejde. Deși ultimul gest profanator nu se numără printre cele mai grave crime comise de regimul comunist împotriva celor mai apreciate valori naționale, speram totuși că aspectul scandalos al întreprinderii o să vă smulgă cel puțin un protest de circumstanță, măcar așa de ochii și rușinea lumii. Speram că cel puțin unul dintre Sfințiile Voastre, cutremurat de o atât de nebună îndrăsneală, se va ridica să denunțe în auzul tuturor neo-barbaria comunistă, amintind celor ce dețin puterea prin abuz că România nu începe cu ei, că trecutul românesc nu le aparține, că pământul țării cu urmele sfinte lăsate de strămoși nu e o proprietate particulară de care să-și poată bate joc ultimul nechemat.

Speranță iluzorie. Aflăm chiar că planul de distrugere a unor memorabile așezăminte ar fi primit consimțământul celei mai înalte instanțe bisericești, Patriarhia, și a altora dintre Sfințiile Voastre.

Se pare deci că obișnuința la tăcere, plecăciune și aprobare ar fi creat un nou stil de a fi episcop în veacul nostru, - stil necunoscut tradiției primite de la Apostoli și Sfinții Părinți ai creștinătății și atât de departe de pilda atâtor Arhieri cu suflet mare pe cari i-a avut Biserica noastră. Timp de 40 de ani - ani de urgie și blestem nicidecum cunoscute de frământata noastră istorie - Sfințiile Voastre și înaintașii imediați ați acceptat fără împotrivire, ați aprobat, ați lăudat la superlativ tot ce stăpânirea comunistă a întreprins împotriva țării, împotriva credinței, împotriva culturii și spiritualității naționale. Ați primit ca bune chiar și măsurile care purtau vădit semnele crimei, semnele imposturii și nedreptății flagrante. Cunoașteți bine etapele acestei constante și progresive capitulări, participarea activă la minciuna instalată în scaunul domnesc.

Dacă amintim aci aceste etape nu o facem pentru a vă împropăta memoria. De fapt aceste rânduri nu le adresăm exclusiv atenției Sfințiilor Voastre. Ele vor să fie în primul rând o mărturie de solidaritate cu tot sufletul românesc care a avut de suferit și suferă încă pe urma lipsei de curaj creștin de care dați dovadă, pe urma negrijei de poporul credincios care în aceste vremuri de umilire și nenoroc ar fi așteptat de la cei ce ocupă jilțurile vlădicești îmbărbătare la necaz și scut împotriva nelegiuirilor fără număr.

Ele se adresează în al doilea rând conștiinței creștine de pretutindeni pentru a denunța batjocorirea credinței în România, lipsa de libertate religioasă, prigoana sălbatică împotriva celor mai curate conștiințe și vinovata complicitate a Sfințiilor Voastre. Se adresează cercurilor ecumenice internaționale, printre care vă bucurați de amplă libertate de cuvânt, libertate pe care o folosiți nu pentru a promova cauza unității creștine, ci pentru a propaga peste hotare minciunile fabricate la București, - cu nădejdea că-și vor pune, în sfârșit, întrebarea pe care de multă vreme așteptăm să și-o pună: Care poate fi aportul unor funcționari îmbrăcați în odăjdii la înfrățirea Bisericilor, mesageri plătiți și trimiși de cei ce și-au pus în gând să distrugă credința și Biserica? Făuritorii unității creștine sunt martirii zilelor noastre, nu specialiștii în arta disimulării.

Ne veți întreba eventual că de la cine am primit învoire pentru a face un asemenea demers. Vom răspunde că Biserica lui Hristos nu e monopolul nimănui. Că toți cei botezați în numele Lui am primit libertatea fiilor lui Dumnezeu. Că, prin urmare, chiar creștini simpli fiind, avem și dreptul și datoria de a contrbui, pe măsura puținătății noastre, la cinstirea cuvenită a lui Hristos în lume, la libertatea Bisericii, la respectarea credinței, la mângâierea fraților.

Azi în România nimeni nu se încumetă, fără să întâmpine enorme riscuri, a se pronunța asupra modului cum a înțeles și înțelege înalta ierarhie să conducă nava Bisericii în aceste vremuri de apocalipsă. Nimeni nu se poate abate un milimetru măcar de la linia de conduită trasată cu rigoare după indicațiile guver-

nului. Dreptul la cuvânt și dreptul la conștiință au fost eliminate și din sânul Bisericii. Iar unanimitatea de vederi ce domnește în Biserica oficială nu e decât rezultatul cenzurii interne aplicate după modelul polițist.

În asemenea condiții, noi vrem să fim glasul celor fără glas, glasul celor ce nu au cum să-și exprime amarul când constată că înalta ierarhie a abdicat de la datoria de a mărturisi pe Hristos în toată vremea și s'a aplecat de partea celor fără Dumnezeu. A fi azi episcop al Bisericii majoritare înseamnă a face parte din nomenklatură. Din ceata celor privilegiați. Țara geme, dar Sfinții-le Voastre sunteți prea ocupați cu sărbătorirea Republicii socialiste pentru a-i putea asculta plânsul. Sunteți cu regimul, afirmați, pentru a fi aproape de popor... Dar ce are a face acest neam nenorocit cu grupăciunea de abuzivi cramponați la putere? I s'a dat națiunii posibilitatea de a-și alege în libertate conducătorii? A fost întrebat acest popor creștin dacă preferă pe Marx lui Hristos? Și dacă n'a fost întrebat, ați încercat vreodată să-i luați apărarea împotriva profanatorilor de suflete? În așa măsură sunteți cu Republica încât ați asimilat până și limbajul de răstălmăcire sistematică al propagandei oficiale. În consecință, nu putem tăcea. Însemnăm pe rând aspectele mai grave:

1. Înalta ierarhie ortodoxă a primit fără rezerve decretul de lege pentru Reforma învățământului public, n.175 din 3 August 1948, care hotărăște scoaterea religiei ^{din școli} pentru ca "imixțiunea punctelor de vedere religioase să nu turbure pregătirea real-științifică prevăzută de programa analitică". Acest decret tăia Bisericii orice posibilitate de influență asupra educației etice și religioase a copiilor țării. De aci înainte formarea minții și inimii generațiilor noi va fi lăsată în seama regimului ateu, al cărui sistem de îndopare ideologică a inoculat în trupul sănătos al neamului germenii destrămării spirituale, toxinele descompunerii morale. Au ridicat Sfinții-le Voastre un deget măcar, pentru a feri tineretul de ciurma care-i pervertește sufletul? E vorba, doar, de suflete creștine, care v'au fost date în grijă. Cum le puteți lăsa pradă profanatorilor fanatici și fără scrupul?

2. Decretul de lege n.177 din 4 August 1948 pentru Regimul general al Cultelor îngrădește în mod scandalos activitatea misionară a Bisericii. Puterea politică își rezervă dreptul exclusiv de a decide în treburile Bisericii, de a aproba sau desaproba orice acțiune, inițiativă sau manifestare religioasă care ar tinde la promovarea credinței și vieții spirituale. Ați îndrăsnit vreodată Sfinții-le Voastre să amintiți celor ce-și arogă până și dreptul de a dirija conștiințele că vestea cea bună a mântuirii în Isus Hristos nu poate fi ținută în robie? Că singur Dumnezeu e judecător peste conștiințe? Că unui episcop i se cere să asculte mai degrabă de Dumnezeu decât de oameni? Că un episcop, un preot chiar, n'are de ce să cerșească de la guvern învoire pentru a predica liber cuvântul lui Dumnezeu? Nu! Ci v'ați retras liniștiți în dosul libertății de cult pe care v'o concede atât de generos guvernul, știind prea bine că această libertate de fațadă e formă goală, golită de conștiință și angajamentul etic.

3. Statutul de organizare și funcționare impus Bisericii ortodoxe române prin decretul din 23 Februarie 1949 înseamnă încercuirea definitivă a Bisericii majoritare de către puterea politică. El lasă guvernului, printre alte măsuri de imixțiune, facultatea de a interveni direct la alegerea, numirea și înscăunarea episcopilor, mitropoliților, patriarhului, în total desacord cu cele mai explicate canoane care condamnă amestecul puterii civile în alegerea episcopilor. Canonul 30 al Apostolilor și canonul 3 al celui de al VII-lea Sinod ecumenic prescriu că episcopul care își obține scaunul prin stăpânitori lumești să fie depus și afurisit. Ce ar fi dacă s'ar aplica aceste canoane la situația actuală a episcopatului ortodox român? Ar scăpa cineva de osânda lor, începând cu Preasfințitul Patriarh care, tot împotriva sfintelor canoane, a fost ridicat în câteva zile, în anul 1956, de la treapta de mirean la scaunul mitropolitan al Ardealului?

Dar Sfinții-le Voastre vă aduceți aminte de canoane numai când luați măsuri împotriva "preoților recalcitranti", aplicându-le pe dos. Atunci mânuiți sfintele canoane ca pe o speritoare, amenințând cu pedepse grele pe cei ce nu înțeleg să se "integreze noilor orânduiri ale patriei socialiste". Când s'a mai auzit ca arhieriei Bisericii lui Isus Hristos să-și denunțe preoții, să-i caterisească, să-i dea pe mâna poliției, numai ca să evite neplăcerile care le-ar putea veni din partea Departamentului Cultelor condus de ateii? Câți preoți cinstiți, luminați la minte și curați la suflet, s'au sfârșit în temniță sau la Canal pe urma delatării provocate sau aprobate de înalta ierarhie? Ați scos din ogorul Bisericii pe cei mai vrednici slujitori. Zelul lor apostolic deranja relațiile de

bună înțelegere pe care le întrețineți cu stăpânirea, ai cărei simbriași sunteți. În acelaș timp aveți cutezanța de a declara presei străine că în România nimeni n'a fost condamnat pe motive religioase, ci numai pentru crime politice. Într'un fel aveți dreptate. În România, a fi creștin conștient implică riscul de a fi considerat criminal politic.

În ce stare de jale se găsește Biserica românească când în scaunele vlădicești sunt împinși protejații guvernului ateu, - asta cine nu și-o poate închipui? Că ați lucra totuși spre binele Bisericii, când la ședințele Sfântului Sinod asistă totdeauna reprezentanții Departamentului Cultelor - ochiul neadormit al guvernului, - când tinda bisericii e invadată de agenții securității, când pe tot cuprinsul țării, în eparhii, protopopiate, parohii, mănăstiri și seminarii nimic nu se poate face fără aprobarea "inspectorilor" delegați ai aceluiaș Departament, - asta care naiv ar putea-o crede?

4. Acceptarea Statutului de organizare și funcționare a pecetluit încadrarea aparatului de conducere a Bisericii în proiectul de transformare a țării după canoanele marxiste. Înalta ierarhie nu a acceptat numai legile care-i sugrumă libertatea, ci și-a însușit cu o rară inconștientă programele, directivele, inițiativele guvernului, primind cu gratitudine orientările venite de sus, proclamând veselă că Biserica e fericită să colaboreze cu așa stăpânitori cari n'ar dori decât binele poporului și ar respecta pe deplin libertatea Bisericii.

Așa, de la supușenia timpurie ați trecut la propagandă, înlesnind printr'o alipire fără intermitențe punerea în aplicare a planurilor de sovietizare a țării. Nu vom descrie în detaliu participarea activă la tot felul de campanii lansate de guvern, la colectivizarea agriculturii, însămânțare, recolte, alegeri "democratice", lupte împotriva imperialiștilor, fasciștilor, făuritorilor de războaie, crimelor Vaticanului, trădătorilor de țară care am fi noi, fugarii, și mai nou concurența pe care o faceți cântăreților de curte pentru a ridica în slăvi meritele nemaipomenite ale celui mai iubit fiu al poporului! Lauda cu plată își are tâlcul ei. Dar Sfințiile Voastre, care știți că slavă nu i se poate aduce decât lui Dumnezeu, nu credeți că excesul de tămâiere denotă o tatală lipsă de simț al răspunderii, mergând mult mai departe de limitele îngăduite chiar și unei conștiințe comune?

Sărbătorirea entuziastă a tuturor aniversărilor, fie ale glorioasei Republici fie ale preaiubitului fiu, ale căror date sunt înscrise până și în calendarul bisericesc, deavalma cu sărbătorile creștine - ca să știe precis la ce sfinți anume trebuie să se închine astăzi creștinul ortodox, - comentate cu emoție pe primele pagini ale revistelor Patriarhiei, nu trădează ea o gravă cădere în nemăsură și ipocrizie? Dar asistența nelipsită de la banchetele oficiale și defilări, la care minoritatea parvenită celebrează cu îngrășată satisfacție căderea noastră în ghiarele Uniunii Sovietice? Dar decorațiile cu care vă premiază "meritele patriotice", primite de Sfințiile Voastre cu recunoștință și mândrie, știind bine că ele sunt semnele distinctive ale celor fără Dumnezeu? Cum puteți răbda pe pieptul de arhieriei și crucea lui Hristos și Steaua Roșie, dușmană lui Hristos? Ce fel de dialectică subtilă veți fi descoperit, care să vă îngăduie a sluji în acelaș timp și în aceeași măsură și lui Isus Hristos și lui Anticrist?

5. Felul în care ați procedat la reforma seminariilor, reformă care dă guvernului ateu libertatea de a tria pe candidații la preoție, e și el de neiertat. Criteriile folosite sunt cele ce convin partidului, nu Bisericii celei sfinte. Așa se explică cum dispuneți azi de o atât de omogenă echipă fidelă regimului. Pe mulți dintre aceștia îi trimiteți în străinătate, transformați în propagandiști ai marilor realizări socialiste, semănând vrajbă printre români și confuzie printre străini. Dacă trimiterea ca preoți în străinătate pornește din grija de a proteja credința și tradițiile străbune, de ce nu trimiteți misionari în Bucovina și Basarabia? Nu sunt românii de acolo mult mai expuși primejdiei de a-și pierde limba și credința, decât noi?

6. Felul în care ați pus în aplicare măsurile de îndoctrinare ideologică a preoțimii, prin cursurile obligatorii de îndrumare socială - de la care n'a lipsit la vremea ei preamărirea stalinismului și nu lipsește astăzi lauda imenselor binefaceri ale Republicii socialiste - poate oferi o scuză atenuantă? Amenințările împotriva celor ce s'ar fi abținut pentru conștiința pornesc de la aceeași cunoscută sursă. Așa a decis guvernul și așa trebuie să se facă. Pentru că ceea ce convine sau nu convine Bisericii creștine nu o decide Sfântul Sinod, ci Partidul. Iar partidul are nevoie de preoți fabricați după cerințele

vremii și revoluției socialiste. Nu v'ați gândit vreodată la teribila dramă de conștiință la care ați supus și supuneți pe atâția preoți cari nu vor să se lepede de Biserică dar nu pot în același timp să-și lase familiile murind de foame? Sfinților Voastre ce vă pasă! Faceți parte din Nomenklatură!

7. Zelul pe care l-ați depus la distrugerea vieții mănăstirești, decretată și ea de stăpânirea comunistă, întrece cele mai optimiste așteptări ale guvernului. Alungarea din mănăstiri a câtorva mii de călugări și călugărițe, arestarea stareților de recunoscut prestigiu și a altor venerabili duhovnici, abandonarea în ruină a atâtot lăcașuri mănăstirești, oaze fără prihană de evlavie, rugăciune și cultură sufletească; acceptarea criteriilor restrictive de admitere la călugărie - vârsta de 55 de ani pentru călugări și 50 pentru călugărițe, certificatul de calificare profesională, înregimentarea celor puțini rămași în echipe de lucru exploatate de guvern în interes turistic, - toată această operă de pulverizare a unei instituții cu care s'a mândrit întotdeauna tradiția ortodoxă a fost dusă la capăt cu binecuvântarea și cooperarea Sfinților Voastre. Ce viitor poate aștepta spiritualitatea noastră când i se secătuiesc cele mai curate izvoare de reînnoire?

8. În Iulie 1971, după o călătorie în China, Președintele Republicii Socialiste a lansat o campanie de intensificare a luptei ideologice care cuprindea, printre altele, și întărirea propagandei antireligioase. Tezele din Iulie au fost primite cu gratitudine chiar de către conducerea Bisericii ortodoxe române, care vedea în ele "un luminos program ce deschide orizonturi noi activității creatoare a poporului român". Dar vădita întoarcere la stalinism și precisa intenție anticreștină nu au turburat liniștea Sfinților lor. Important era să se știe că merg mână în mână cu "înțelepții cârmuitori". Cu orice preț. Chiar punând în paranteză porunca lui Hristos. Chiar lăsând uitării imperativele evanghelice.

Ați luat cândva vreo măsură pentru a preveni poporul credincios față de masiva, obraznica propagandă antireligioasă? În timp ce partidul publică sute de cărți și articole, produce emisiuni de radio, programe de televiziune și filme în care se batjocorește credința, nicio carte cinstită de îndrumare creștinească, apologetică, filosofie creștină sau teologie luminată n'a mai apărut în România de la instaurarea regimului comunist. Gândirea creștină a fost dusă și ea în captivitate tot din cauza nepăsării Sfinților Voastre. Întrebăm: întreprinderea de descreștinare sistematică a țării, tot spre binele poporului se face? Un ales printre Sfinții Voastre afirma că Statul își are drepturile lui și, prin urmare, poate să propage ideologia care-i convine.. Dar poate puterea politică să-și îngăduie orice? Chiar când între conștiința creștină a neamului și ideologia oficială există o nepotrivire abisală? Când o minoritate politică încearcă să schimbe fața spirituală a țării prin abuz, mai puteți invoca neutralitatea Bisericii față de instituția politică? E obligat creștinul să se supună legilor civile chiar și când acestea sunt infame?

Literatura religioasă e inexistentă în România, în așa fel încât credincioșii trebuie să recurgă la străinătate pentru a obține o carte de rugăciuni sau o Biblie. Nu veți cuteza să spuneți că publicațiile Patriarhiei suplinesc acest gol. Pe lângă faptul că tirajul lor e extrem de redus, proza oficială care se etalează pe sute de pagini, încălțită și greoaie, pare anume scrisă pentru a nu fi citită. Ea descurajează pe cel mai binevoitor cititor.

9. Primăvara anului 1974 a însemnat un nou pas pe drumul compromisului cu regimul comunist prin adeziunea la "Frontul Unității Socialiste". Mărturisiți că vă faceți o datorie de onoare din participarea activă la această luminată inițiativă, asumându-vă sarcina de a "îndruma atât pe clerici cât pe credincioși la colaborarea cu toate acțiunile întreprinse de forurile de conducere ale acestei organizații". În acest scop, Secretariatul Sfântului Sinod trimite o circulară tuturor parohiilor din țară, în care sunt descrise în amănunt ceremoniile, discursurile, scopurile urmărite, recomandările și justificarea teologică a participării Bisericii la asemenea genială întreprindere. Aceasta din urmă ne lămurește și asupra modului de a teologhisi, cultivat azi de teologii Bisericii oficiale. Un Vicar Patriarhal, astăzi Mitropolit al Ardealului, scria aceste rânduri revelatoare: "Scopurile urmărite de Frontul Unității Socialiste și programul său de activitate sunt în concordanță deplină cu învățătura de credință și comandamentele de bază ale moralei creștine". Așa de limpede!

Dar Sfinții lor, prea cuprinse de sfânta emoție a cinstei ce li s'a făcut, nu și-au mai bătut capul ca să deslușească adevăratele țeluri ale Frontului Socialist. S'au mulțumit cu "datoria de onoare".. Noi nu putem trece cu vederea gravitatea gestului.

Biroul executiv al Frontului Unității Socialiste, în ședința din 19 Martie 1976, prezidată de tov. Nicolae Ceaușescu, recomandă organizațiilor componente ale Frontului să acționeze mai intens și să manifeste mai multă combativitate împotriva concepțiilor retrograde, la răspândirea cunoștințelor științifice și a concluziilor materialiste care decurg din acestea, la formarea conștiinței socialiste a întregului popor.. Iată deplina concordanță a programului frontist cu învățătura creștină! E cu puțință o mai înfricoșătoare orbire? Sfințiiile Voastre aveați cei dintâi datoria de a ridica un dig de apărare împotriva infamiei, de a atrage atenția poporului credincios asupra cursei perfide care i se întindea. Dar și de data asta ați preferat să cântați în corul impostorilor. Și de data aceasta poporul a rămas fără îndrumători. Căci îndrumarea care i-ați dat-o era spre pierzanie și nu spre mântuire.

10. Și pentru a încheia această tristă înșiruire de căderi, nu putem lăsa uitării un fapt care a înscris poate cea mai urâtă pagină în istoria acestor ani nenorociți. E vorba de consimțământul pe care l-a dat înalta ierarhie ortodoxă la desființarea prin decret a unei Biserici surori, Biserica Română Unită. Vă lăudați cu acest act, antiromânesc și anticreștin, cașicum s'ar trata de o realizare admirabilă și meritorie. S'a dus la împlinire, spuneți, o mare aspirațiune națională, s'a refăcut unitatea spirituală a neamului, s'a întărit frontul ortodoxiei față de manevrele Vaticanului.. În realitate, prin această acțiune necugetată s'a dat o grea lovitură rezistenței creștine împotriva comunismului ateu.

Știți cum au putrezit în închisori episcopii, sute de preoți, seminariști, studenți, intelectuali și țărani, membri ai acestei Biserici surori, a căror vină a fost aceea de a fi ascultat, nu de Moscova, ci de Roma. Dacă, în clipa în care s'a abătut puhoiul comunist peste țară, ați fi încercat să strângeți rândurile în înțelegere cu celelalte Biserici și, statorniciți pe esențialul creștin, ați fi lăsat la o parte disputele confesionale așa cum cerea gravitatea momentului, formând un front comun de rezistență, altul ar fi astăzi peisajul spiritual și moral al țării. Ah, dacă în loc să vă angajați de partea Moscovei, ați fi încercat drumul întoarcerii spre Roma! În orice caz, partidul comunist n'ar fi putut așa de ușor să strivească ceea ce a strivit, să dărâme ceea ce a dărâmat, să batjocorească ceea ce a batjocorit. Iar poporul ar ști pe cine să se sprijine, la cine să recurgă pentru a i se spune adevărul. Ar ști în jurul cui ar putea lua formă organizată revolta legitimă împotriva abuzului de putere. Tinerii cari azi se întorc la credință, după experiența sterilității ideologiei materialiste, ar descoperi cu bucurie că nu sunt singuri pe drumul aspru al angajamentului creștin fără compromisuri. Ar regăsi în spațiul Bisericii atmosfera de demnitate inalienabilă, întemeiată pe principii eterne care nu se târguiesc.

Nu se va găsi niciunul dintre Sfințiiile Voastre care să se desbrace de minciuna oficială, să denunțe impostura, să vestească neamului cu glas de profet începutul mântuirii? Spre această auroră binecuvântată tânjește tot sufletul drept și creștin pe pământul românesc. Sau nu credeți în biruința Crucii asupra puterii iadului? Noi tot mai credem în minuni.-

Toți participanții la ORTODOXIA ȘI APUSUL, Paris, 12 Oct. 1985

&& Și acum, o mostră din permanentele acte de slugărnicie ale întregii ierarhii ortodoxe "române" față de plotogarul analfabet, ajuns, din mila baionetelor rusești, în capul unei națiuni inteligente, cu misiunea expresă de a o nimici, spre a înlătura ghimpele latin din coasta slavismului invadator, piedică în calea spre Constantinopol și Adriatică. Niciodată n'am văzut un act mai josnic și mai infam din partea unei fețe bisericești. Și ne întrebăm care-i secretul dărzenei creștine a Românului, dacă rezistă ea până și împotriva păstorilor nedemni și decăzuți, cari, pentru a-și face șapte burți, s'au înfrățit cu dracul.

Iată ce scrie "prea fericirea sa", patriarhul Bisericii Române Ortodoxe, la împlinirea a 20 de ani^{de} jaf, crimă și toată gama de neomenii comise sub satrapia plotogarului, "telegramă" publicată, spre mai mare mistificare, în însuși "Telegraful Român" (1 Aug. 1985), foaia de prestigiu național a marelui Șaguna, ajunsă și ea, azi, ca oficios al Mitropoliei din Sibiu, țucalul parvenitului din Scornicești: "EXCELENȚEI SALE DOMNULUI NICOLAE CEAUȘESCU, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, PREȘEDINTELE FRONTULUI DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE.

Mult stimată și iubite Domnule Președinte,

Împlinirea a douăzeci de ani de la alegerea Domniei Voastre în cea mai

Înaltă demnitate de conducere a țării noastre constituie pentru noi, ierarhii, clerul și credincioșii Bisericii Ortodoxe Române un fericit prilej de a vă exprima cele mai statornice sentimente de stimă, de nețărmurită dragoste și de adâncă cinstire pentru tot ceea ce ați făcut în această perioadă istorică spre binele și fericirea poporului român.

Prin gândirea și clarviziunea cu care ați acționat pe toate planurile de activitate și prin munca de zi cu zi consacrată, fără preget, intereselor supreme ale patriei, ați dat strălucire geniului creator al poporului român, ați inaugurat și ați înscris cu litere de aur în istoria neamului o nouă epocă de împliniri, de largă deschidere democratică în viața societății noastre, denumită pe drept cuvânt "Epoca Ceaușescu".

În cele două decenii de profunde transformări în viața patriei, ca urmare a programelor inițiate și elaborate direct de Domnia Voastră, toate domeniile de activitate au cunoscut un ritm de dezvoltare fără precedent, ridicând, astfel, România socialistă pe noi trepte ale propășirii materiale și spirituale.

Consecvența și fermitatea cu care promovați dezvoltarea relațiilor României cu toate statele lumii, pe baza respectării principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și renunțării la forță și la amenințarea cu forță, colaborării și avantajului reciproc, au făcut ca țara noastră să devină o prezență vie în comunitatea națiunilor lumii, să se bucure de o înaltă stimă internațională și să aibă prieteni pe toate meridianele globului.

Politica neabătută de pace a României, cunoscută și apreciată în întreaga lume, exprimând voința pașnică a poporului nostru, poartă amprenta gândirii și personalității proeminente a Domniei Voastre, a eforturilor depuse pentru oprirea cursei înarmărilor, îndeosebi a celei nucleare, pentru instaurarea pe planeta noastră a unui climat de încredere, securitate și colaborare, pentru asigurarea dreptului fundamental al tuturor oamenilor și popoarelor la existență, la viață.

Biserica Ortodoxă Română, cu ierarhii, clerul și credincioșii ei, ca membră a Frontului Democrației și Unității Socialiste, cel mai larg for reprezentativ al societății noastre, creat din inițiativa și cu aportul hotărâtor al Domniei Voastre, în unitate de simțire, de muncă și de voință cu întregul popor, înfrățit în lupta spre mai bine, își exprimă adevinuta deplină la inițiativele și acțiunile pe care le-ați întreprins, în cele două decenii de când vă aflați la conducerea țării, pentru zidirea unei Românie noi și fericite, pentru pace și colaborare între oameni și popoare, pentru triumful vieții pe planeta noastră.

Reînnoim, și cu acest prilej, bucuria noastră pentru alegerea Dumneavoastră în calitate de membru titular și președinte de onoare al Academiei Republicii Socialiste România, instituție de înalt prestigiu care consacră marile valori ale geniului poporului nostru.

Mulțumindu-vă, cu adâncă recunoștință, pentru climatul de deplină libertate religioasă asigurat desfășurării activității noastre religioase, ierarhii, clerul și credincioșii Bisericii Ortodoxe Române Vă încredințează și de această dată, mult stimat și iubite Domnule Președinte, că vor depune noi și susținute strădanii în sprijinirea împlinirii mărețelor idealuri de pace, progres și bunăstare ale poporului nostru, pe care îl călăuziți cu înțelepciune și dragoste și îl slujiți pilduitor, cu dăruire și devotament.

+ IUSTIN

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române"

BOALĂ de Lucian Blaga

Intrat-a o boală în lume, se stinge pomul, se sfarmă vatra.
fără obraz, fără nume.

Făptură e? Sau numai vânt e? Negrul argint, lutul jalnic și grav,
N'are nimenea grai s'o descânte. sunt aur scăzut și bolnav.

Bolnav e omul, bolnavă piatra, invoc cu semne uitare și leac.

&& Avem în față o circulară dela "Christian Solidarity International" din Zürich, prin care, arătându-se contribuția la liberarea părintelui Calciu, se cere acum sprijin pentru ajutarea "oropsiților" din Sud-Africa, - (cazuri puse deci pe acelaș plan!), oropsiți al căror trai îl invidiază toate milioanele de europeni robiți de ruși dar de care nu se interesează nicio "solidaritate internațională". Câtă confuzie în unele capete "creștine"!

&& Paștele ortodox va cădea anul viitor la 4 Mai.

PUNCTE ȘI CONTRAPUNCTE

- ORWELLISM ROMÂNESC.- Anul lui George Orwell 1984 a trecut, dar "orwellismul", adică închipuirile acestuia grefate pe ce s'a întâmplat în adevăr, a rămas plaga secolului XX. Orwellismul este în primul rând modificarea perpetuă a Istoriei de către "Ministerul Adevărului", după cum "Ministerul Iubirii" este competent în terorizarea perpetuă a populației, și "Ministerul Păcii" patronează războiul perpetuu. Dar esența orwellismului s'a fixat în substituirea fără pauză a unor versiuni cu altele. Astfel marele minister al orwellismului este proclamat de mutilarea continuă a adevărului.

Există însă și o formă contrarie de orwellism. Ea înseamnă imobilizarea mașinii la un punct invariabil, care reprezintă împietrirea într'o versiune definitivă pe placul ministerului. Așa orwellismul, dinamic sau static, pervertește neobosit adevărul și mistifică realitățile istorice.

Într'o formă fosilizată se încadrează orwellismul românesc. El provine dintr'o sorginte carlisto-comunistă. Căci orwellismul românesc nu l-a inventat numai comunismul, ci l-a premers plutocrația autohtonă și internațională, cristalizată de carlism în consensul comunist. Comunismul numai l-a preluat și l-a perfecționat în tipare obsedante. Cine încapă cu precădere în aceste tipare? În primul rând Mișcarea Legionară. Nu scapă mai la distanță nici mării regi, Carol I și Ferdinand I, adică epoca monarhiei creatoare și a democrației constructive liberalo-conservatoare. Dar tema de predilecție rămâne Mișcarea Legionară. Ea păstrează cu atât mai mult o actualitate constantă cu cât și o fracțiune a Exilului a adoptat matricea comunistă.

Dușmănia comunismului contra legionarilor este explicabilă. Mai puțin sau deloc are vreo rațiune alinierea fracționiștilor din Exil la acțiunea antilegionară întreținută de regimul comunist. Toate clișeele carlisto-comuniste au servit la campania antilegionară a acestor fracționiști. Printre ei au răsărit adevărați omologi ai lui Fătu și Spălățelu. Scrierile lor s'au adăugat la biblioteca falsificării Istoriei Românești. Ei sunt citați de toți cei ce stau sub influența conformismului comunist. Nu voi mai înșira toate plăsmuirile antilegionare din care, pe lângă "terorism" și "agentură hitleristă", n'au lipsit nici "omul și pogonul", și nici "fabrica de bani dela Rășinari".

Cum motivează fracționiștii discriminarea legionarilor în Exil? Cei mai cinici revendică "puritatea democratică", care exclude din comunitate o mișcare "totalitară" ca acea legionară. Cei mai ipocriți invoacă tocmai ostilitatea fracționiștilor antilegionari. Cei mai moderați justifică rezerva față de legionari cu opoziția factorului extern.

Există însă în arsenalul dracului o armă și mai perversă de discreditare a unei mișcări. De curând nici aceasta nu lipsește din panoplia fracționismului antilegionar. Aceasta este încercarea perfidă de degradare morală a Mișcării Legionare. Dar o asemenea armă vicleană n'o poate mânui oricine. Numai un ins nestatornic dar dotat cu inteligență și talent poate fi un țintaș. De aceștia, deși rari, se mai găsesc când răul se ivește la orizont. Și iată, pe insul deștept și talentat, îl descoperim în coloanele numărului 3 al noii reviste "Contrapunct". Și mai descoperim ceva esențial. Aflăm ce doare în străfunduri pe fracționiști, în comunitate de sentimente cu comuniștii. Durerea lor cea mai mare este întâietatea legendară care asigură istoricește primatul Mișcării Legionare în lupta contra comunismului. Puritatea anticomunismului legionar vor s'o întineze fracționiștii cot la cot cu comuniștii. Purtătorul de cuvânt al acestei "spurcate împreunări", cum ar fi spus altădată Iorga, s'a făcut domnul Ion Caraion, pe scurt I.C. sau Caraion, în "Contrapunct". De data aceasta revista domnului Rațiu își merită pe deplin numele.

Nu ne surprinde predispoziția lui I.C. la denaturarea realității legionare. Ne amintim cum "Insectele Tovarășului Hitler" făceau din hitlerism precursorul și modelul stalinismului, fără grijă de cronologie. Ce vrea Caraion să demonstreze de data aceasta? Că regimul comunist a reușit să distrugă integritatea morală a Mișcării Legionare. Altfel spus, comuniștii au nimicit dreptul Legiunii la precădere și la autenticitate istorică împotriva comunismului. Și fiindcă I.C. nu dispunea de argumente valabile, a recurs la "beția de cuvinte", condamnată de Maiorescu. Iată câteva mostre din vocabularul lui I.C., privitoare la legionarii striviți de comuniști: "scuipătoare, cuțit, preș, țucal, cratiță, microfon, frânghie, pachetel de otravă". Ce dovedește acest șir de cuvinte deșuchiate? Doar imaginația unui scriitor în căutare schioapă de motivare! I.C. dă și câteva nume de legionari capitularzi: Gyr, Anania, Vojen, Constant, și ca să fie mai mulți îl

adaugă și pe nelegionarul Crainic. Dar dispuneau aceștia de patrimoniul moral al Mișcării Legionare? Caraion recunoaște singur că alți legionari -și dă și nume-, nu au cedat la presiunea comunistă. Atunci? Dacă unul singur ar fi rezistat, ar fi fost de ajuns pentru ca să apere fața curată a Mișcării Legionare. Dar n'a fost unul singur, au fost sute și mii de legionari, dela căpetenii, cu Al. Ghica, George Manu, Pătrașcu, până la frați de cruce, cari și-au păstrat cu demnitate credința lor neîntinată.

Caraion îl ia pe Radu Gyr drept simbol al prăbușirii legionare. De ce? Radu Gyr a fost poetul, nu un conducător al Legiunii. Dacă securiștii ar fi reușit să-l aducă pe Gyr la treapta cea mai de jos, ar fi făcut o epavă din poet, nu din Mișcarea Legionară. Dar nici pe poet nu l-au distrus sbirii, în ciuda unor slăbiciuni inerente firii umane. Versurile lui Radu Gyr din închisori răsună prin timpuri ca niște clopote vestitoare de învieri. Simbol nu putea fi poetul fără răspunderi de conducere. ci fondatorul. Caraion a uitat că în mâinile securiștilor s'a aflat până la urmă ultimul din cei cinci fondatori ai Legiunii Arhanghelul Mihail, Comandantul Bunei Vestiri Radu Mironovici. Dacă acesta s'ar fi lepădat de credință, ar fi fost în adevăr o lovitură grea pentru integritatea morală a Legiunii. Dar fondatorul nu s'a îndepărtat cu o iotă de crezul din totdeauna, în lungii ani de închisoare și până la moartea în azilul de bătrâni din apropierea Bucureștilor.

Și apoi nici sutele de legionari nu și-au pus la adăpost în străinătate numai "pielea și fulgii", cum scrie Caraion. Ei au contribuit în mare parte la vitalitatea Exilului, au adaptat doctrina la realitățile moderne și au pășit la redefinirea unei autentice democrații românești. Căci în adevăr democrația autentică este marea dușmană a comunismului. Poate de aceea comunismul prigonește neîncetat Mișcarea Legionară, considerând-o esența adevăratei democrații românești. Democrația văzută de Caraion ca "citadelă inaccesibilă legionarilor", nu e democrație, ci o falsă formă a acesteia, accesibilă comunismului internațional.

Toate acestea intră în orwellism. Degradarea morală e orwellismul pur. Astfel domnul Ion Caraion a căzut în păcatul celui mai pur orwellism românesc. Orwellismul românesc duce prin tentativa de eliminare a unor forțe eficace, la slăbirea rezistenței anticomuniste în Țară și în Exil. Doar e bine știut cât e nevoie în acest război nevăzut de concentrarea forțelor, și nu invers, de risipirea lor. Singurul punct în care am fost de acord cu Churchill este acela în care a declarat explicit: "Eu pun pușca în mâna oricărui trage în hun". Orwelliștii din contră, caută să smulgă puștile, morale, desigur, din mâinile celor mai vechi și siguri trăgători în "huni". În felul acesta orwellismul românesc a ajuns la o cooperare tacită, aproape la o alianță mută cu regimul comunist.

Dar fracțiunea orwellistă este o minoritate izolată în Exil. Marea majoritate a Exilului are încredere în tradiția de luptă a legionarilor și în spiritul legionar. "Declarația dela Madrid" constituie o garanție a libertății și a viitoarei democrații românești. În schimb degradarea morală pânzește pe acei cari seamănă discordie în rândurile Exilului Românesc. Orwelliștii să ia seama să nu coboare ei la treapta cea mai de jos a nedemnității neomenești.-

M.F. Enescu

MISTREȚUL ȘI PORCUL

Un porc văzând că un mistreț
Privea la el cam cu dispreț,
Îi zise: "Ia mai lasă, frate,
Căutăturile-astea crude!
Ce, ai uitat că suntem rude?"
Mistrețul, plin de bunătate,

de Cincinat Pavelescu

I-a zis: "Dreptate poate, ai;
Dar printre oameni, de când stai,
(Și-atunci mistrețul a surîs),
Atât de mult cu ei te-asemeni,
Că, frate, parcă sunteți gemeni...
Și faci familia de rîs!"

&& Fundația Culturală Română din Madrid a întocmit un volum cu cele petrecute la "Masa rotundă" din München, 2 Iulie 1984, cu tema "Ortoxia și Apusul", conținând textele integrale ale rostirilor dlor Răuță, Al. Mircea, Radu Enescu, Horia Stamatu, Mihai Mărculescu, Ilie Olteanu și Nicu Caranica (Jertfa Bisericii Române Unite), scrisori și adeziuni primite, textul manifestului semnat la urmă.-

&& La Vancouver, în Canada, s'a înființat parohia "Sf. Treime", ținând de episcopia românească. Are și un "Buletin informativ", plus alte mici publicații (de început), axate pe tot ce poate ține treaz dorul de vetrele de acasă. Motorul noului focar de românism e tânărul Corneliu Stan.-

&& Care e deosebirea dintre Roma și România? Că Roma are Papă, pe când România n'are... papă.-

CALENDAR NAȚIONAL

- Sept.105: Armata romană pleacă din portul Ancona spre Dacia.
- Sept.1935: Începe la Cluj construirea Căminului "Ardealul tânăr legionar".
- Sept.1940: Hoardele hortiste dărâmă bisericile române ortodoxe din Vârghiș, Racoșul de Sus, Doboșeni, Filia, Comolău, Căpeni și Boroșeul Mare (Covasna), pe cele unite din Ocland, Aldea, Mărtiniș și Borsec (Harghita) și devastează pe cele din Ghelnița, Poian, Ozun, Bățanii Mari, Micfalău, Chichis, Bicsad, Lisnău, Bicfalău, Baraolt, Sântionlunca, Păpăuți, Cernatul de Jos, Miercurea Ciuc (Covasna), Bogodaia, Cristur, Odorhei, Gheorghieni, Ciucsângeorgiu, Lăzărești.
- 1 Sept.1485: Ștefan Vodă dăruiește mănăstirii Neamț un clopot.
- 1/13 Sept.1860: Se naște chirurgul, de faimă mondială, Toma Ionescu, frate cu Take.
- 1-3 Sept.1985: Se ține la Universitatea din Mannheim primul congres internațional de limbă și cultură aromână, organizat de prof. Vasile Barba.
- 2 Sept.1950: Moare, la 78 ani, ing. Traian Vuia, inventator de faimă mondială.
- 3/16 Sept.1905: Guvernul român rupe relațiile diplomatice cu cel din Atena din cauza masacrării populației românești din Grecia.
- 3 Sept.1940: Mici grupuri de legionari, suplinind cu hotărârea și eroismul lor legendar lipsa de armament, de organizare și de conducere eficientă, încearcă prin lovituri date în diferite puncte ale țării să dea expresie stării de spirit a populației, devenită și mai ostilă regelui-măcelar în urma recente sfărtecări a țării. Au căzut: Lucian Caramlău, Gr. Grigorescu, Const. Sălceanu, Sultan Donat la Brașov, C. Ardeleanu, Cristu Caporani și Ilie Cavachi la Constanța.
- 4-14 Sept.1700: Sinodul Românilor din Ardeal hotărăște unirea cu Roma.
- 5 Sept.1920: Sfințirea bisericii "Sf. Nicolae" din Țigănești (Muscel), construită din piatră de Albești și cărămidă de moș Niță dela Șuici și pictată de Gheorghe Popescu-Pitești. Biserica posedă câteva cărți vechi: un Penticostar din 1743, un Octoih din 1745, un Triod din 1761.
- 6 Sept.1490: Moare, la Viena, Matei Corvin.
- 6 Sept.1940: Abdicarea lui Carol Wolf. Începe a doua domnie a regelui Mihai.
- 7 Sept.1570: Moare sihastrul Amfilohie, primul stareț al mănăstirii Pângărați, zidită, în urma unei vedenii, de Alexandru Lăpușneanu și sfințită în 1560.
- 7 Sept.1860: Se înființează la Paris prima agenție diplomatică a Princip. Unite.
- 7 Sept.1880: La Focșani, primul congres al studenților români.
- 8 Sept.1850: Refugiații români scot, la Paris, "România viitoare". Colaborează N. și C. Bălcescu, Șt. și N. Golescu, D. Brătianu, Gh. Magheru, C. A. Rosetti, C. G. Florescu, etc.
- 9 Sept.1940: Invadând nordul Ardealului, ungurii ucid, în comuna Trăsnea (Sălaj), 72 români, în cap cu preotul Traian Costea, și rănesc grav alți 40.
- 10 Sept.1645: Vasile Lupu termină zidirea bisericii "Stelea" din Târgoviște.
- 10 Sept.1890: Se inaugurează, la Botoșani, primul monument al lui Eminescu.
- 10 Sept.1930: Titulescu, președinte al Ligii Națiunilor, cu 46 voturi din 52.
- 10 Sept.1940: Ungurii ucid pe protopopul Aurel Munteanu din Huedin (Cluj).
- 13 Sept.45 a.C.: Octavian e adoptat de Iuliu Cezar, frate cu bunica lui.
- 13 Sept.1925: Piatra fundamentală la Căminul "Râpa Galbenă" din Iași.
- 13/14 Sept.1940: Bandele maghiare ucid, la Ip (Sălaj), 159 români.
- 14 Sept.1895: Inaugurarea podului dintre Fetești-Cernavodă.
- 16 Sept.-4 Oct.1935: Legionarii construiesc, în Vâlcea, 6 diguri.
- 19 Sept.1485: În lipsa lui Ștefan, dus la Colomea, turcii ard Suceava.
- 20 Sept.1915: Moare Ioan Micu Moldovan, la 82 de ani.
- 21 Sept.1905: Grecii ucid pe românul George Gussi din Perivoli (Macedonia).
- 22 Sept.1905: Grecii ucid pe Toli Pașata și Tașu Tușia din Livezi (Macedonia).
- 24 Sept.1910: Yvonne Cămărășescu parcurge pe un biplan, în 54 de minute, la 120 metri înălțime, distanța Ploiești-Chitila.
- 28 Sept.1885: Are loc la Teatrul Național din București, cu "Lucia de Lamermoor", prima reprezentație de operă în limba română, cu cântăreți români.
- 29 Sept.1935: Corneliu Codreanu înființează comerțul legionar.
- Oct.1865: E împușcat, în dealul Cârștienilor, haiducul Radu lui Anghel din Greci.
- 1 Oct.1855: Kogălniceanu scoate, la Iași, "Steaua Dunării".
- 1 Oct.1875: Apare, în "Convorbiri", "Soacra cu trei nurori".
- 4/17 Oct.1865: Se naște, la Storojineț, Iancu Flondor.
- 4 Oct.1875: Se înființează Universitatea din Cernăuți.
- 5 Oct.1595: Nistor Ureche termină zidirea mănăstirii Secu.
- 5 Oct.1830: Moare, de ciură, cărturarul Dinicu Golescu.
- 6 Oct.1885: Se naște agronomul Gh. Ionescu-Sisești.

- 6 Oct.1940: Uriașă manifestație legionară la București. Antonescu în cămașă verde.
7 Oct.1595: Sigismund Báthory sosește cu oastea la Rucăr(Muscel).
10 Oct.1595: Sinan Pașa dă foc Bucureștiului, care arde cu cele 22 de biserici.
10 Oct.1860: Karl Marx, în "N.Y.Times": "Politica externă rusă nu se încurcă câtuși de puțin cu principii. Ea nu e nici legitimistă, nici revoluționară; dar nu scapă nicio ocazie.. să obțină câștiguri teritoriale".
10 Oct.1905: Grecii ucid pe românul Tașcu Dârja din Crușova(Macedonia).
11/23 Oct.1875: Se naște, la Brașov, poetul Șt.O.Iosif.
12 Oct.1825: Moare scriitorul Nicolae Văcărescu.
14 Oct.1905: Grecii ucid pe românul Nicolae Apostolina din Perivoli(Macedonia).
15 Oct.70 a.C.: Se naște, la Mantova, Publius Virgilius Morone.
15 Oct.1975: Ion Dumitru înființează, la München, editura ce-i poartă numele.
16 Oct.1895: Se inaugurează Palatul de Justiție din București.
16 Oct.1935: Moare, la 76 ani, actorul Constantin Nottara.
18 Oct.1875: Se naște, la Mizil, George Ranetti, poet, prozator, umorist.
19 Oct.1935: Moare Gib Mihăescu. E îngropat la Drăgășani, unde se născuse.
20 Oct.1740: Moare Carol al VI-lea, împăratul Austriei.
21 Oct.1860: Ia ființă Universitatea din Iași.
21 Oct.1905: Grecii asasinează pe românii N.Petcu și Mitacu din Hrupiște(Mac.).
22 Oct.1895: Începe, la Berbera, expediția africană a lui D.Ghika-Comănești.
22 Oct.1905: Grecii incendiază comuna românească Avdela din Epir.
24 Oct.1925: Moare Toma Stelian, avocat și om politic. Un muzeu îi poartă numele.
26 Oct.1850: Se naște, la Fefeli, lângă Mizil, istoricul Grigore Tocilescu.
27 Oct.1890: Se inaugurează localul liceului "Lazăr" din București.
28 Oct.1905: Grecii incendiază comuna românească Xirolivad(Macedonia).
28 Oct.1920: Pacea dela Paris ne recunoaște dreptul asupra Basarabiei.
29 Oct.1875: Se naște în Anglia, la Eastwell(Kent), Regina Maria.
29 Oct.1885: Se naște Mihail Sorbu, la Botoșani.
31 Oct.1820: Se naște pictorul Gh.Tattaescu. + 24 Oct.1894.
1 Nov.1875: Se naște în cătunul Zgripcești, com.Negrești/Muscel, folcloristul C.Rădulescu-Codin, învățător, fost mulți ani revizor școlar.
1 Nov.1925: E investit și instalat primul patriarh al României.
2 Nov.1895: Sosește la București primul Orient-Expres, venind dela Londra.
3 Nov.1900: Se naște, la Bacău, Lucrețiu Pătrășcanu, comunist.. român!
4 Nov.1905: Grecii ucid pe învățătorul român Constantin Ghica din Vlaho-Clisura.
5 Nov.1650: Se naște mitropolitul Antim Ivireanu.
5 Nov.1370: Moare Cazimir III al Poloniei. La 17 Noembrie, Ludovic del Mare al Ungariei e încoronat și ca rege al Poloniei.
5 Nov.1880: Se naște, la Pașcani, Mihail Sadoveanu, fost scriitor român.
5 Nov.1905: Grecii ucid pe preotul Atanase Papanace și pe alți români din Veria și incendiază satul românesc Zervohori(Macedonia).
5 Nov.1935: Moare, la 68 de ani, Sarmiza Bilcescu-Alimăneșteanu, musceleancă, prima femeie din lume Doctor în Drept, titlu obținut la Paris.
6/18 Nov.1840: În premieră la T.N.din Iași "Farmazonul din Hârlău" de Alecsandri.
7 Nov.1910: Moare junimistul Gh.Panu, gălățean.
8 Nov.1895: Se sinucide, cu morfină, Alexandru Odobescu.
9 Nov.1465: Moare Doamna Maria Oltea, mama lui Ștefan cel Mare.
9/10 Nov.1940: Un mare cutremur distruge, printre altele, hotelul Carlton(Buc.).
10 Nov.1905: Grecii incendiază Perivoli și ucid pe Nacu Șiacu din Pleasa.
10 Nov.1935: E instalat la Cernăuți noul mitropolit al Bucovinei, Visarion Puiu.
20 Nov.1940: Moare protopopul Ion Moța din Orăștie. I se fac funeralii naționale.
11 Nov.1845: Se naște, la Brânzenii Vechi(Orhei), filantropul Vasile Stroescu.
12 Nov.1905: Grecii ucid pe primarul român din Avdela, George Pupi, și pe Gușu Biturnu din Vodena.
12 Nov.1940: Mussolini primește în audiență pe generalul Antonescu, Mihail Sturza, Constantin Papanace, Vladimir Dumitrescu și Alexandru Constant.
13 Nov.1905: Grecii asasinează pe Spiru Costuri din Corița.
14 Nov.1710: Dimitrie Cantemir numit Domn al Moldovei.
14 Nov.565: Moare împăratul Justinian.
15 Nov.1845: Se naște la Ghindăoani(Neamț), băiat de popă, filosoful Vasile Conta.
15 Nov.1860: Se înființează Conservatorul din Iași.
15 Nov.1905: Antartii greci ard cărțile liturgice românești la Breaza.
15 Nov.1915: Se naște în Youngstown/Ohio părintele Vasile Hațegan, stâlp al Episcopiei Românilor liberi din America.

- 15 Nov.1925: La Șelimbăr, pe movila de pe trupurile celor căzuți, o troiță.
- 15 Nov.1935: Al.Gregorian scoate, la București, revista "Sfarmă Piatră". Colaborează: N.Crevedia, Vintilă Caftangiolu (Horia), Ovidiu Caledoniu, Ion Conea, Olimp Căciulă, Nic.Mladin (mitr.), Niță Mihai, Horia Nițulescu, Victor Ion Popa, Toma Vlădescu, Ion Țolescu-Văleni, V.Oprescu-Spineni. Sporadic: Lucian Blaga, Aurel Dragoș, Valeriu Bora, D.Trăilă, Ilariu Dobridor, Octavian Neamțu.
- 19 Nov.1905: Se înființează parohia română unită "Sf.Elena" la Cleveland.
- 19 Nov.1940: Moare, la 55 ani, Ion Inculeț, fost președinte al Rep.Moldovenesti.
- 20 Nov.1920: Iese "Ion", cunoscutul roman al lui Liviu Rebreanu.
- 21 Nov.1895: Se naște, la Lugoj, tenorul Traian Grozăvescu.
- 22 Nov.1905: Grecii asasinează pe românul Dumitru Duca din Pisuderi.
- 23 Nov.1940: Antonescu semnează la Berlin aderarea României la Pactul Tripartit.
- 24 Nov.1920: Moare, la București, Alexandru Macedonski.
- 25 Nov.1865: Apostol Mărgărit ministrului turc de Externe permisiunea de a înființa în Macedonia, la Vlaho-Clisura, o școală românească.
- 25/26 Nov.1885: Moare după o lungă agonie, uitat de toți, Grigore Alexandrescu.
- 26 Nov.1875: Se naște la Vaslui scriitorul Ion Adam.
- 26 Nov.1970: Moare Vladimir Streinu (Nicolae Iordache), născut la Teiu (Argeș).
- 27 Nov.1885: Se naște la Târlisua, pe Someș, Liviu Rebreanu. A scris: Răscoala, Ion, Pădurea spânzuraților, etc. Se apropiase cu simpatie de Mișcarea Legionară.
- 28 Nov.1865: Ateneul Român din București își începe activitatea.
- 27/28 Nov.1940: Este ucis, în pădurea Strejnic, Nicolae Iorga, plătind mult prea scump greșala de a fi sprijinit demența criminală a lui Carol Walf.
- 27/28 Nov.1970: Moare Petre Comarnescu și e îngropat la mănăstirea Voroneț.
- 29 Nov.1780: Moare Maria Tereza, sub care s'a făcut răpirea Bucovinei.
- 30 Nov.1495: Sfințirea bisericii "Sf.Petru și Pavel" din Huși, zidită de Ștefan.
- 30 Nov.1910: Se naște, la Iași, Const.Sporea, sufletul Soc.Acad.Române în Exil.
- 30 Nov.1935: Moare poeta Maria Cunțan, sibiancă, într'un cămin din București.
- 29 Nov.1920: Se înființează Politehnica din Timișoara.
- Dec.1530: Petru Rareș ocupă Pocuția.
- Dec.1940: Ungurii dărâmă bisericile românești din Crăciunel, Merești și Ditrău.
- 1 Dec.1950: Moare, la 33 de ani, Dinu Lipatti, pianist și compozitor.
- 1 Dec.1960: Moare Ion Vasilescu, compozitor de muzică ușoară.
- 2/14 Dec.1845: Se înființează, la Paris, Soc.studentilor români; preș., Ion Ghica.
- 2 Dec.1925: Sentința în procesul rebeliunii bolșevice dela Tatarbunar, dată de Cons.de Război din Chișinău: 87 condamnați, mai toți evrei. Niciun român!
- 3 Dec.1860: Se naște, la Caransebeș, generalul Ion Dragalina.
- 4 Dec.1905: Consulul României Georgescu, viceconsulul Trifon, inspectorul școlar Duma și profesorul Cionga sunt obiectul unui atentat din partea antartilor.
- 4 Dec.1925: Tenorul Leonard începe la Marsilia o serie de 40 de spectacole.
- 5 Dec.1870: Se naște gen.Poetaș.Va fi ucis de bolșevici în Basarabia.
- 5 Dec.1905: Apare, la Craiova, revista "Ramuri".
- 6 Dec.1905: Mitropolitul grec Caravangelos al Castoriei ocupă cu forța biserica română din Vlaho-Clisura.
- 8 Dec.1910: "Luceafărul" lui Delavrancea în premieră la T.N.din București.
- 8 Dec.1920: Bomba pusă în Senat de evreul Max Goldstein ucide pe episcopul unit Demetriu Radu de Oradea și pe Dem.Greceanu, ministrul de Justiție.
- 9 Dec.1880: Se naște la Coștei, în Banatul înstreinat, luptătorul Avram Imbroane.
- 9 Dec.1910: Se naște, la Constanța, ziaristul Horia Roman.
- 10/22 Dec.1875: Ciprian Porumbescu înființează la Cernăuți soc."Arboroasa".
- 10 Dec.1920: Se înființează, la București, Soc.Compozitorilor Români, cu G.Enescu.
- 12 Dec.1440: Tătarii ard orașele de reședință domnească Vaslui și Bârlad.
- 13 Dec.1900: Se naște, la Ograda (Ialomița), Ionel Perlea.
- 14 Dec.1905: Grecii decapitează, la Sburlita, pe Kitu Gaki și pe fiii săi.
- 15 Dec.1905: Antartii greci distrug școala română din Vlahoiani.
- 17 Dec.1870: Se naște, la Giurgiu, scriitorul I.A.Basarabescu.
- 18/31 Dec.1915: Se naște, la Segarcea (Dolj), Vintilă Horia.
- 20 Dec.1850: Se naște poeta Veronica Câmpeanu-Micle.
- 22 Dec.1930: Moare Vintilă Brătianu.
- 23 Dec.1905: Al treilea atentat al grecilor contra preotului român din Bitolia.
- 23 Dec.1895: Se naște, lângă Baia Mare, mons.Aloisie Tăutu.
- 28 Dec.1905: Pr.Epaminonda Lucaciu, unit, scoate la Cleveland "Românul".
- 30 Dec.1905: Grecii ucid pe George Furcă din Perivoli și, din Nijopoli, pe Gușu Marcu, învățător și primar român.-

- LA NAȘTEREA DOMNULUI. - Ceasul de azi e un ceas greu. De împlinirea datoriilor noastre în acest ceas atârână faptul ca rândurile viitoare de oameni, copiii, nepoții și strănepoții noștri să se bucure, ori apoi să plângă în ziua Nașterii Domnului. Să nu lăsăm pe urmașii noștri să piardă binefacerea sufletești ale Nașterii Mântuitorului! Să nu le lăsăm o țară fără biserici, fără icoane, fără ocrotirea mâinii lui Dumnezeu! Să nu lăsăm copiilor noștri o viață în care vor fi pierdut pe Cristos! Numai această jertfă poate răscumpăra pentru urmașii noștri pe Isus Cristos, numai prin această jertfă îl vor putea avea pe Cristos între ei, în zilele de Crăciun ale anilor viitori, ale veacurilor viitoare. Iar pentru aceasta, să nu fugim din fața jertfei pentru apărarea Crucii!

Ion Moța ("Libertatea", nr. 37-38)

- UN PRINCIPIU AL JUSTIȚIEI spune: "nimeni nu poate fi judecător în propria sa cauză". Răspund: principiul înjosește omenirea, pentru că consideră pe om laș sau hrăpăreț. Așa e. Dar eu nu vorbesc de cum este omul, ci de cum poate și trebuie să fie. Într-o omenire înălțată, omul nu numai că poate, dar trebuie să fie propriul său judecător. Omul trebuie să se judece singur. Să aibă curajul și loialitatea de a da fiecăruia ceea ce este al său, adică de a fi drept. Omul judecător în propria sa cauză, drept și sever cu sine însuși. La temelia unei țări trebuie să fie omul drept și e bine să începem să facem școală în această direcție. -

Corneliu Zelea Codreanu (Predeal, 24 Oct. 1937)

- Deși am fost adusă din cauza împrejurărilor nenorocite să trăiesc departe de România, inima mea nu a încetat un singur moment a bate pentru dânsa. Toată activitatea mea de aproape o jumătate de veac a fost consacrată intereselor neamului nostru, căutând să strâng raporturile dintre Franța și România.

Elena Văcărescu (testament, 15 Sept. 1945)

COLINDIȚĂ DE-ALTĂDATĂ

de Eugenia Adams-Mureșanu

Colindiță de-altădată,
du-te peste apa lată
unde strajă stau Carpații
și, ca munții, neamul, frații.
Granița nu te oprească,
dorul să te însoțească,
steaua magilor să stea
pururi înaintea ta!
Îngerii ison să-ți țină,
Maica-Precista, blajină
să-ți zâmbească-a tainic semn
din icoana cea de lemn!
Că, vai, jale'n țară este
și doar crucea străjuește!
Se uscă troițele,
se sting colindițele,
negre par și zările,

că pier sărbătorile!
Pâinea s'a făcut amară,
nici de grâu, nici de secară,
ci de prigonire și
plânsete și pribegii!
Colindiță de-altădată,
du cea veste minunată,
că Maria a născut,
prunc cum nu s'a mai văzut,
ce-i Cristosul, Răsăritul,
Fiul Tatălui, Măritul,
Domn, lumină din lumină,
care șterge-a lumii vină!
Du-te colindiță, sboară,
și du vestea bună'n țară,
că și îngeri or să vie
și trei crai pe la chindie...

+ La 23 Februarie 1984 a murit, la Paris, dr. Aurel Ionescu, craiovean.

+ În Brazilia s'a stins Dan Iasinschi.

+ La Paris a murit Duminică, 4 August, Nicolae Mălinaș. Avea 71 de ani.

+ De Sfântă Marie s'a stins fulgerător, în Mexic, la 76 ani, Nicolae Petra, publicist, poet, fost subsecretar de stat în guvernul "legionar".

+ La 31 August moare în pribegie, la Nogent s. Seine, aviatorul Max Manolescu.

+ La New York a murit, la 2 Octombrie, diplomatul Ion Vardala.

+ La 2 Octombrie a avut loc, la Paris, înmormântarea Dnei Rodica Pop, fiica profesorului Sever Pop, pierită într'un accident de automobil.

+ La 21 Octombrie s'a stins într'un spital din Freiburg, de cancer, dna Magda Penescu, născută Dabija.

+ La München a murit, la 1 Noembrie, prof. Georg Stadtmüller, filoromân.

+ La New York s'a stins la 17 Noembrie, la 80 de ani, diplomatul Gheorghe Duca.

+ La 18 Noembrie a murit la Reinbeck (Hamburg), la 72 de ani, legionarul Pavel Onciu din Uzdin (Banatul înstreinat). -

&& Preoții Zelea și Ichim au oficiat la 21 Septembrie, în capela Câmpului Românesc din Hamilton (Canada), un parastas pentru defunctul Nicolae Petra - cum și pentru sutele de legionari uciși, în 1939, de Carol Wolf.

&& Viitoarea ceremonie la Cimitirul Eroilor dela Soultzmatt, în Alsacia, va avea loc Sâmbătă 14 Iunie 1986. -

- Vorbind de sălbatica politică de asimilare din Bulgaria, "Libertatea" din Panciova se arată preocupată de soarta macedonenilor (slavi) din acea țară. De ce nu s'o fi arătând preocupată mai degrabă de soarta Românilor din Timocul "bulgăresc" și Macedonia "bulgărească"? Că doară, apărând într-o țară "liberă și independentă", cum tot afirmă, ar putea să-și exprime liber sentimentele.. Întrebarea e însă de prisos, când ne gândim că nu se preocupă nici de soarta sutelor de mii de frați din Timocul "iugoslav", din Macedonia "iugoslavă", sau din Istria! Chiar pentru Voivodina, unde națiile conlocuitoare au niște drepturi, "Libertatea" vorbește încă de necesitatea "realizării și dezvoltării egalității în drepturi a popoarelor și naționalităților"! Păi astea, precum ne asigură mereu "Libertatea", parcă fuseseră realizate încă de acum vreo 40 de ani...

- "România Mare" s'a sărbătorit la Paris în seara de 29 Noembrie, orator fiind arhitectul Gane. Invitația s'a făcut în numele nu al tuturor organizațiilor românești, cum ar fi fost firesc, ci numai a șase asociații, măcar că unii din membrii acestora predică peste tot unirea. De pe listă lipsesc, iată, Consiliul Național Român și Uniunea Românilor Liberi. Și or mai fi și altele. Nu intenționăm să acuzăm pe nimeni, dar ar fi bine să se știe de ce n'a fost posibilă unirea tuturor, cum ar fi impus-o însuși motivul întrunirii: unirea din 1 Decembrie 1918. Oare crunta dramă din țară n'a putut mișca inimile fiilor ei mai norocoși nici măcar într'atât, încât să ceară cu o singură voce dreptate pentru ea?...

- "Tribuna" alora laudă grozav "strămoșescul costum național", cu poze de pe toată zarea românească. Care costum național, când toată suflarea știe că, sub comuniști, costumul național al românului este cel.. vărgat?...

- Svonurile după care dl Brădescu s'ar fi îndepărtând de secta simistă încep să capete contur. Astfel în ultimele sale "Opinii" dsa scrie negru pe alb că, la legionari, "prăbușirea ți-o aduce deslipirea de miezul normativ al doctrinei, ieșirea din disciplină și păcatul alunecării în ne-iubire". Dar dacă primele două cazuri sunt un indiscutabil bobârnac la adresa dlui Sima, nu se poate spune că acesta ar fi căzut și în păcatul "ne-iubirii": ba dimpotrivă! Și încă, cu "elan", cum vedem mai departe o aluzie destul de străvezie...

- Din "Contrapunct"-ul dlui Rățiu aflăm că "martirajul ni se cere numai atunci când trebuie să apărăm existența democrației" - lucru total necunoscut de învățătorii de pe sate, cari ne incitau la martiraj în apărarea Patriei și a Neamului nostru românesc.. Mai spune dl Rățiu că democrația "nu poate supraviețui decât dacă oamenii care iau parte la viața publică sunt fără de reproș". Păi, tocmai aici e buba, destul de pesimistă pentru soarta democrației: căci dl Rățiu, în tot articolul, n'a putut cita ca astfel de om decât pe Iuliu Maniu! Profităm acum de micul "dialog" cu acest dascăl de democrație ca să-i punem o mică - și indiscretă - întrebare: e democratic - vorbim de esență, nu de formă - să te prezinți candidat, având o sută de delegații în buzunar?...

- "În momentul în care 'naționalismul' lui Ceaușescu a început să prindă rădăcini în exil și în țară - afirmă Paul Goma, - ciudat, a prins tocmai la victimele sale cele dintâi și cele mai nefericite, la legionari". N'ar fi deloc ciudat, când știm cât de sensibili sunt aceștia la tot ce li se pare a fi în interesul Neamului, pe care, spre deosebire de "democrați", îl pun mai presus de al propriei lor organizații. În realitate, singura euforie pe care o cunoștem, manifestată cu acel prilej, a fost a dlui Goma, care a fost așa de transportat de discursul lui Ceaușescu, când cu invazia Cehoslovaciei, încât, cu toate crimele trecute (și prezente), cu tot Canalul și toate gulagurile, a pornit-o glonț, abia atunci, să se înscrie, cu totul dezinteresat, în "partidul" pus de ruși la cârmă. Fost-a și dânsul, cumva.. legionar?...

- Trebuie că plotogarului nu-i merge deloc bine; altfel, cum să ne explicăm că, în "Tribuna României", pentru prima oară nu-i mai apare deloc mutra? Nici tu ședințe diplomatice, nici tu inspecții, indicații prețioase.. Mare drăcie! Din cele 16 pagini, abia în una se mai băguie ceva despre recolte bogate, progres socialist și alte bazaconii; restul - tot numărul e închinat lui Liviu Rebreanu, la suta de ani dela naștere. Copăcel-copăcel, continuând așa, gazeta poate aspira să reprezinte, în sfârșit, ce a promis în titlu...

- Povestește dl Budișteanu, în cartea sa, că, întâlnind odată pe Căpitan la închisoarea din Râmnicul Sărat, între două uși, acesta i-a spus, referindu-se la perspective: "Numai de s'ar astâmpăra aceia dintre camarazii noștri, cari sunt liberi"! Și adaogă că, de fapt, "termenii întrebuiințați au fost mult mai aspri". Acum, dacă dl Sima "recomandă călduros" această carte, care-l demască fără echi-voc, e că tot speră, zadarnic însă, ca "oamenii de credință" să deschidă, în fine, ochii...

- "Telegraful Român", oficiosul Mitropoliei din Sibiu, condus odinioară de Șaguna, are pe prima pagină, în numărul de Sf. Mărie: "Epoca Ceaușescu, epoca unor pres-
tigioase înfăptuiri"; Telegramă Excelenței Sale" Pingeleșcu, trimisă de patri-
arh; "Conducătorului țării, înaltă cinstită". La 15 Iulie: "O epocă de mărețe în-
făptuiri. La a 41-a Aniversare a Revoluției de Eliberare socială și națională".
Toate, încărcate stup de osanale. Despre Duhul Sfânt, nici pomeneală! Pe Isus, da-
că-l cătați cu lupa și aveți răbdare și noroc, poate-l găsiți mai pe la coadă...
Adânc a mai intrat în sângele românesc credința, dacă rezistă ea chiar și împo-
triva unor păstori satanizați, și evirați! Mai putea-va jertfa atâtor clerici, ca
părintele Calciu, să spele obrazul pângărit al Bisericii noastre românești?..

- La o "masă rotundă" ultrademocrată sunt enumerate ca "reviste cu tendință
clară legionară sau de extremă dreaptă": revistele lui Drăgan, Stindardul, Car-
pații, New York Spectator, Boian News, - adică, niciuna legionară! Că bine mai sunt
informați niște oameni ce pretind să facă politică! La fel de bine ca Dinu Zam-
firescu, pentru care "legionarii urmăreau și urmăresc siluirea individului":
ne-ar putea dânsul indica un singur individ.. "siluit" de legionari?.. Că fai-
moasele "reper" arată, ce-i drept, o anumită siluire, dar asta parc'ar avea
altă proveniență...

- Dl Brădescu și-a dedicat ultimele-i "Opinii" criticării tari a dlui Arnăutu
pentru cunoscuta-i "scrisoare deschisă". Dl Arnăutu a replicat nu mai puțin tă-
ios. Ci noi ne limităm la o simplă întrebare: : Când te complaci în cuib de
pupăză, cum mai poți vorbi de "cloaca" altora?...

- Redacția "Convergențelor" tovarășului Titus dela Londra "mulțumește donato-
rilor din Europa, Statele Unite și Canada pentru sprijinul lor generos acordat
acestei reviste". A uitat doar pe "donatorii", și mai "generoși", din RSR...

- Afirmă undeva Dinu Zamfirescu că "legionarii erau dușmanii declarați ai demo-
crației". Dacă mai adăoga un singur cuvântel: "balcanice", cum era la noi "demo-
crația", afirmația era și mai adevărată...

- La Weil am Rhein, pe granița germană cu Alsacia și Basel, se află, în marginea
drumului, un mic "cimitir" (vreo zece metri patrați), la care duce o scăriță de
câteva trepte în ciment. În dreapta și în stânga, câte o cruce de piatră; în față,
una mai măricică, cu inscripția: Hier ruhen 54 Rumänische Soldaten des Weltkrieges
1914-1918". La acest minuscul cimitir, numai de români, a mers păr. prot. D. Em.
Popa la 1 Noembrie, însoțit de câțiva enoriași dela Freiburg, spre a oficia un
parastas. Am găsit la crucea din centru, cu plăcută uimire, o mare jerbă de flori.
Ni s'a spus că-i darul primăriei locale, repetat an de an!

- Din partea unei "Association vaudoise de soutien au peuple afghan", domicilia-
tă la Lausanne, primim o lungă "chemare", care apelează la refugiații români să
sprijine lupta de liberare a.. Afganistanului! Ne și executăm, măguliți de în-
crederea ce se arată "Vetrei" - care, oricum, e mult mai bine intenționată, în
materie, decât America lui New York Times...

- Dl Petre Indrieș a făcut Duminică 13 Octombrie, la biserica română din Paris
(Jean de Beauvais), un parastas pentru Românii morți în refugiu și cari n'au pe
nimeni să se mai îngrijească de sufletele lor. Poate fi ceva mai delicat, mai
nobil? Nu degeaba acest muncitor darnic, statuia cinstei și lealității, care a
ajutat pe mulți din băjenari să-și facă rosturi, face parte din conducerea
Mișcării Legionare!

- Toată lumea e îngrijorată de ce se întâmplă în Sud-Africa. Au fost câțiva
morți, ceva răniți - indignarea e generală. Ne întrebăm: de ce nu s'o fi indig-
nând nimeni de ce se întâmplă în România, unde au fost sute de mii de morți și
toată țara-i betejită? Pentru că în Africa, dac'ar pune negrii mâna pe frânele
Statului, pentru ruși ar fi mana cerească, pe când România, și-așa o au în poală.
Și ar mai fi ceva: compătimirea primitivilor e la modă. Aici ar fi vina Româ-
nilor: că au pielea albă...

- La biserica română unită din Paris s'a comemorat la 9 Noembrie, din inițiativa
asociației respective, ziua deținutului politic, cu un Te Deum oficiat de mons.
Cosma și pr. Costandache, și cuvântările dlor Radu Câmpeanu, dr. Roșca, Dinu Zamfi-
rescu și Doru Novacovici.

- Am avut cândva plăcerea, rară, de a vedea pe la mine o rubedenie îndepărtată.
Văzând cum îi străluceau nevestei ochii pe la vitrine, îl întreb așa'ntr'o
doară, când stăteam la masă: Măi Mihai, tu n'ai vrea să rămâi cumva pe-aici?
Dar omul s'a posomorât: Eu, unchiule? Păi țar'aia, ce facem cu ea? O lăsăm la
cazaci?... La așa sfântă isbucnire, mi-a venit să-l îmbrățișez; dar nevastă-
sa lăsase ochii'n jos, resemnată...

DESPRE FRĂȚII ÎNSTREINAȚI

- Îmi scrie un român sud-dunărean cu ortografia sa proprie, necunoscând alta, dar cu iubire de graiul său matern: "Me Savo Dumnjata, am ajuns ș-a-ișja în USA. Ciie ec tremjačem multe senetače. Io ši ku Ioana".-
- Un alt român sud-dunărean, avocat de meserie, cu școală străină, a scris unei bănățene, elevă la școală română, în 1943: "...Ți-a plăcut ideia mea de a se fi propus încă din clasa șasea căsătoria cu o româncă. Se-ți povestesc io în scurt cum am vîenit până la ea. Aveam ceasul de igienă. Un medic bătrîn, sârb, ne vorbea ceva despre diferite limbi, depărtându-se de temă. Pomeni și de limba română, dar deloc făcu excepțiu de limba românilor din Sârbie, spunând pe sârbește: Când pomenesc limba română, mă gîndesc la românii din România, iar nu la vlahii ăștia de aici din ținut. Țștia nu sânt români, ci niște țigani! Și ce gîndiți, dumneazăii miei!? așa am fost atuncea de ofensat, de cu puțin n'am sărit la bătaie cu profesorul șovinist de igienă. N'am putut nici să dorm noaptea viitoare, ma m'am chinuit și m'am năcăjit ca de moarte.. Am înghițit nodori seci și mi s'a deschis ochii că mi-s român în strînătate. Răsgîndindu-mă așa, am venit și până la ideia că, dacă m'oi însura vr'odată, am să mă căsătoresc numa cu româncă. Asta, viezi, ideia elevului de clasa șasea de liceu..".
- Unul din satul Gomotarți (Vidin), scria către o rudă la București, în 1967: "Dradji mei rudeni din Țară! Este astăz marța namniaz, când sânt la pocivcă (= hodină), loi săț scriu cartiasta. Eu am polucit (primit) scrisoria di la tine. Am anțales tot cem scrii chacuma eu țantorc răspuns la ia. Ruda mia tată Haralampie primește multă sănătate dila noi toți din casă chi di la tata Crăștia. Tu miai scris ăș cartie că miai loat ce mai mîndre cîntece populare dila dradjita noastră Maria Lătărețu. Tată Haralampie: cum am polucit scrisoria eu deodată mam dus la Cumbair la Gogă lu Niamțu chi am lot patru ploci: dila Maria Lătărețu chi dila Iona Radu chi dila Maria Tănase. Forte mult țsi mulțumesc.. Tu ai crezut la vorba mia chi miai adăogat plăcerea mia. Acolo sânt iar frumoasă cîntece. Mă rog ăștriabă de ele. Vorbisăm cu tine să mai (iei) chi dila Iliana Constantinescu pe "Mierlița când e bolnavă" chi pe "Rundunelu" dila Maria Lătărețu. Tată Haralampie, când oi veni di dia timp vino cu tote plocile ce țam dat eu pe scris. Rău sânt meraclu (pofțitor) de cîntece populare românești. Eu Tata Haralampie pe ploca mică dila Maria cu cîntecu "Dor de mamă" am pus de cinc orii chi am scultat cum cîntă de frumos. Când oi veni di din timp eu să țo cînt pe "Dor de mamă". Acuch dacă ăntrebat de noi toț sântem buni chi sănătochi, ne rugăm la tata Dumnezău chi de sănătatea voastră la toț din casă. Multe treburi e de scris, ama altele cîrț. Primește multă sănătate di la mine. Emanuil. Dacă este ceva ăș scri-soare, sa mă erț. Adast răspuns. Vidin".-
- Îmi povestea odată bănățeanul Lazea, venit la București, despre isprava unui român, vlah din munții Homolie, care într'un for politic superior a înfruntat pe unul "mare" pentru că l-a socotit sârb: Tovarășul -a zis el-, mă face sârb, când prea bine știe ce mi's io, că io mi'a român! Drept care, spunea acel Lazea, l-au îndepărtat încetișor din importantul post politic ce-l avea și l-au onorar cu post de ambasador pe undeva mai departe, cum se face de obicei în asemenea cazuri, cu indezirabilii. Păun Șerbanovici se chema omul. L-am înregistrat mult mai târziu ca ambasador prin Sri-Lanka (Ceylon). Când a decedat, nu de mult, am aflat că mai fusese ambasador prin Kuweit și Indonezia (cât mai departe de casă!). Era din satul Laznița, populat numai de români (în afară de învățători și câțiva funcționari, sârbi), sat de tradiție haiducească. La vremea publicării necrologului se mai vedeau decedați cu nume "curioase", ca: Radulovici, Bucatarevici, Anca Dracula, Popescovici, Vlahovici, Surdanovici, Dobri Moșurache, Ciuberovici și altele, tot "ciudate". Ba chiar și un "in memoriam" pentru Boj. Nastev, aromân sadea, profesor universitar la Scopie. Venise la București, și tare dorea să găsească o carte despre aromâni, ca să se lămurească și el ce este. S'a găsit și i s'a dat..-
- În Vladimirovăț (Alibunar), în Banatul înstreinat, s'au trezit peste noapte cu afișe îndemnând pe sârbi să isgonească din comună pe români și albanezi (aceștia din urmă, probabil pripășiți acolo). Ne întrebăm dacă Vasko Popa, Radu Flora (care nu s'a dus la congresul Aromânilor dela Mannheim, pentru că n'ar fi avut bani de cheltuit "la așa ceva"), și alții, au auzit de asmuțirea aceea șovină la pogrom și au avut ceva de zis!
- La casa poeziei din Paris a avut loc, în Mai, o seară omagială pentru Vasko Popa, căruia i s'a organizat și o expoziție de opere, manuscrise și fotografii. Trei reviste franceze au publicat, în traducere, cicluri de poezii ale sale. Este "un succes al literaturii noastre", scria o revistă iugoslavă. Poate și al românului din Grebenăț, adăogăm noi..-

- Am aflat că există români și într'un anume sat Seliște, pe apa Moravei. O brută de bărbat, neromân, a obligat-o pe numita Petria să-i fie a doua concubină, concomitent cu alta, a exploatat-o în tot chipul și apoi, ca să scape de ea, a silit-o să-i alcătuiască "listă" de toți bărbații cu cari ar fi avut deaface. "Acum pune aci și dintre vlasii de Aia de-ai tăi", a adăugat el. Femeia a pus și asta, dar, ieșindu-și din răbdări, a pus mâna pe topor. Așa a relatat ea la Tribunal, adăugând: "De vorbeam cu părinții mei în limba vlahă, el îmi ordona să-i traduc, imediat, fiecare cuvânt; dar, nu pentru asta l-am omorât eu..". Nu chiar "pentru asta", dar poate pe lângă...

- Șapte românce din Velesnița, necunoscătoare ale alfabetului chirilic: Firulovici, Daiescovi, Cionchici, etc, n'au fost lăsate în pace până nu s'au pus o iarnă întreagă pe buchisire, făcându-se tobă de carte. Acum, zic ele, sunt fericite că pot scrie rudelor duse la muncă în lume, iar negustorii nu le mai pot îngela..

- Un militant pentru emanciparea croaților a fost învinuit la timpul său că vrea să-și "valahizeze" compatrioții...

- La Costol, pe partea cealaltă a Dunării, în apropiere de podul lui Traian, s'a găsit o figură sculptată în bronz, foarte expresivă, presupusă a fi portretul lui Traian. O fi rămas și el "înstreinat" pe-acolo...

- Unei foste învățătoare sârbe într'un sat român din Homolie i se scria la o aniversare: "Nu mai ești frumoasă ca odinioară (nu te superi?), însă ești cea mai frumoasă pentru micul Priulovici din Teremoșnea, vlahul pe al cărui tată tu l-ai învățat carte, iar acesta te-a urât când, venind în clasa I-a, te-a văzut pentru prima dată, însă n'a știut atunci cum să-ți exprime asta, întrucât nu-ți înțelegea limba, pentru el limbă mută. Fiul lui însă știe acum să-ți și descrie frumusețea!". Faze de asimilare, nu?...

- Sava Gârleanu a publicat în limba suedeză poesia "Vlachen" (Aromânul). Spre lămurirea cititorilor, editura precizează din parte-i: "Vlahii - un grup etnic uitat aproape cu totul în Peninsula Balcanică".-

- Mi spunea un aromân la Mannheim, așa "între noi": "Nu ne vor da ei ajutor material pentru dezvoltarea noastră culturală și evidențierea identității noastre. Ei sunt invidioși pe noi, pe forța noastră de concurență. Ne cunosc ei...".

S.G. Bănățeanu

IMNUL ÎNVĂȚĂTORILOR de Victor Bilciurescu (Dec. 1898)

Chemați la sfânta datorie
De-a lumina noi talpa țării,
Cu dor de muncă și frăție
Răspundem glasului chemării.

Semănători pe toată viața
De soare'n satul viitor,
Luptăm din greu să topim gheața
Ce amorțea bietul popor.

Dar lupta cere bărbăție
Și jertfă ca să biruim,
Puterea noastră stă'n frăție,
Cu toții, dar, să ne'nfrățim.

Ai noștri pași călăuzește-i
Acel ce totul păstorești,
Și'n ligă trainică unește-i
Pe toți apostolii sătești.

Căci deșteptarea țărânimii
- De'ntreaga lume e știut -
Se datorește dascălimii,
În treapta ei dela'nceput.

Precum în trup un suflet bate
Și'n cuget limpede un gând,
Nu singur, ci, frate cu frate,
Să ne'ncălzească mai curând.

C'avem nevoie de'nfrățire,
De cald și sfânt entuziasm,
De jertfă mai presus de fire,
Ca fapt să fie ce-a fost basm.

Să strălucească o stea nouă,
Un soare-al școalelor sătești,
Lumina lui de-acum să plouă
Pe'ntinsul Țării Românești.

De-acuma între noi unire,
Mărețul pas fie cu spor,
Și tindă către nemurire
Dorința noastră-a tuturor.

Al nostru steag mult timp reverse
Simbolul trainiceii uniri,
Și'n țăta lui să stea neșterse
Mărețe pilde, mari porniri.

Deci puneți minte lângă minte
Și umăr lângă umăr tare,
Că prea sunt năzuințe sfinte,
Și prea ni-i idealul mare.

Și strâns legați prin dor de muncă,
Pe'ntinsul țării răspândiți,
De sus s'avem sfânta poruncă:
"Nainte'nvățători! Uniți!"

&& Într'o zi academiciana vine acasă foarte amărâtă. Nicule, spune ea, mi-a citit o țigancă azi în palmă și mi-a spus că într'un an vom muri amândoi spânzurați! Dar Ceaușescu se pune pe râs: N'aveam nicio grijă, zice el, într'un an fac eu să nu se mai găsească nici ață pentru sfoară...

&& Sub patronajul a 5 Universități germane: Freiburg, Mannheim, Bamberg, Siegen și Tübingen, a avut loc la Mannheim, 1-3 Septembrie, primul congres internațional de cultură și limbă aromână, bine organizat de "Uniunea tră limba și cultura aromână", cu ajutorul Seminarului de Romanistică local. Au participat Români de pretutindeni. Din Iugoslavia, Grecia și America, au venit direct. Cei din Bulgaria, Albania și România au fost reprezentați prin frați aflați deja în lumea liberă, definitiv sau în trecere. Invitații din Țară, cu prelegeri deja înscrise în program, n'au putut obține viza necesară; dar se știe deja că patriotismului Ignorantului constă numai în flecăreli verbale. Importanța momentului a prins-o foarte bine profesorul Lavacek din Lugano, când a afirmat că e ultima încercare de supraviețuire: dacă Macedo-Românii nu reușesc nici acum să se afirme, dispar pentru totdeauna - afirmație ce poate părea cam exagerată...

Am notat printre participanți, cu comunicări și intervenții, sau fără, pe prof. Dinu Adameșteanu, dr. Caraianni (Italia), prof. Sava Gârleanu (Suedia), Zahu Pană cu Doamna, Nașu Zdru, dr. Ciufecu cu feciorul, prof. Chiacu (America), Atanasie Cunia, prof. Peyfuss (Viena), prof. Lazaru, dr. N. Barză (Atena), prof. Poalelungi, Kira Iorgoveanu (București), prof. Poghirc, fam. Bacu, dr. Caranica, Eleonora Cosmopol, fam. Perifan (Paris), prof. Gligor Popi (Vârșeț), prof. Nandriș (Londra), prof. Savici, prof. Vanku (Belgrad), Gogu Padiotu (Aminciu), Atanasie Georgică (Scopie), Nicu Naka, Dârda (Bitolia), fam. prof. Barbă, prof. Caciuperi, M. F. Enescu, fam. dr. Mitranca, dr. Vălimăreanu, dr. Al. Bidian, dr. Gh. Barză, fam. ing. Spanachi, prof. Gh. Ciorănescu, N. Gavrizi, Petrovici, fam. dr. Negoescu, fam. dr. Papahagi (Germania), prof. Cumandra (Zagreb), etc. Marea afluență a participanților și considerabilul număr al comunicărilor au obligat congresul la ședințe paralele.

Printre cuvântători a fost și dl prof. dr. Iosif Constantin Drăgan; și nimeni n'a înțeles de ce venise să prezinte aici niște deziderate - pe care le-ar fi putut expune, direct, și cu mai mult efect, prietenului său Ceaușescu...

Alături de prof. Vasile Barbă, bine secondat de Doamna, sufletul congresului a fost profesorul Rupprecht Rohr, titularul catedrei locale de romanistică, care cu multă inimă a pledat cauza oropsiților noștri frați, "ultimii latini din Balcani". Primăria orașului a dat Luni seara o recepție. Marți seara a fost la restaurantul "Balkan" o petrecere armânească, între frați regăsiți laolaltă. A doua zi s'a făcut o excursie în grup la Ladenburg, veche localitate română, cu remarcabile vestigii ale antichității, și la Heidelberg. Ziarele nemțești au scris pe larg despre acest eveniment. La 15 Septembrie a avut loc, în română, la televiziunea din Novisad, vizibilă și în regiunile Timișoara, Arad, etc., o masă rotundă pe tema congresului, cu profesorii Savici, Vancu și Popi. Decursul congresului, cu comunicări, desbateri, hotărâri, va apare într-o broșură specială.-

&& Împlinindu-se 80 de ani de cinematografie în Balcani, inițiată de frații Manachia, paternitatea ei e disputată de greci, pentru că se născuseră la Avdela și erau ortodocși, și de iugoslavi, pentru că sunt îngropați la Bitolia. Nu vom pretinde niciodată ce nu-i al nostru - susțin dârz palicarii -, dar nici nu vom ceda ce ne aparține! Dar când doi se ceartă... adevărul e în altă parte: frații Manachia s'au născut în satul curat românesc Avdela, unde există atâția greci câți urși polari în Sahara; părinții, unchii și mătușile lor nu știau o vorbă grecește, iar surorile lor au studiat la școlile românești din Ianina: de ce?... Cât despre îngropăciune, la Bitolia sunt trei cimitire: grecesc, slav și românesc: cei doi frați sunt îngropați în cel românesc; de ce?... Adăogăm că, pe vremea marei expoziții dela București, 1906, frații Manachia au fost fotografii Curții regale române, - amănunt dat și de greci, dar fără să spună de care curte regală este vorba...

&& Între 28 Martie-7 Aprilie au avut loc, în a XIII-a ediție, reprezentări teatrale ale Românilor din Banatul înstreinat, la care au concurat formațiile de amatori din Alibunar, Uzdin, Satu Nou, Straja, Vârșeț, Locve, Nicolinț și Seleuș, cu piese de Victor Ion Popa, Molière, Tudor Mușatescu, etc.

- La Padina a avut loc, la 31 Martie, festivalul anual de muzică și folclor, cu peste 200 de amatori din Covăcița, Uzdin, Padina, Crepaia, Deliblata.-

- La 30 August-1 Septembrie a avut loc, la Uzdin, ediția XXV-a, jubiliară deci, a celei mai importante manifestări culturale-artistice a Românilor din Banatul înstreinat. Cele 4 concerte au fost urmărite de circa 4000 spectatori; la ele au contribuit orchestre, coruri, fanfare, dansatori, soliști vocali și instrumentali din Uzdin, Straja, Vladimirovăț, Coștei, Râtișor, Vlaicovăț, Iancov Most, Nicolinț, Marghita, Torace, Sân Mihai, Satu Nou, Glogoni, Vârșeț și Sutiesca. Succesul a fost cel scontat, dând nou avânt de viitor.-

- Biroul Executiv Central al Consiliului Național Român s'a întrunit la Freiburg, 28 Septembrie. Au participat toți membrii din Europa afară de cei din Italia, cari însă, cași cei de peste oceane, au trimis delegații. S'a hotărât: memorii și acțiuni în legătură cu întâlnirea Reagan-Gârbaciov de la Geneva; sărbătorirea Unirii Principatelor la Roma; colaborarea cu alte organizații la toate manifestările românești; aderarea CNR-ului la "Conférence Internationale de la Résistance dans les Pays Occupés" (CIRPO), condusă de Pierre de Villemarest; detalii în ce privește monumentul victimelor comunismului; etc.

&& În ședința sa de la Paris, 12 Octombrie, comitetul coordonator al Uniunii Românilor Liberi a luat notă de "progresele constante și amploarea" organizației, a aprobat noi înscrieri, a deliberat asupra înființării unor filiale, a contactelor cu mass-media, cu celelalte organizații și cu presa Exilului. Locul de funcțului Ion Vardala a fost completat cu dl Vlad Angelescu. Viitoarea reuniune: în Aprilie viitor, tot la Paris.-

&& Misiunea Română Unită din Germania va organiza în prima jumătate a lunii August o tabără de vară pentru tineret (băieți). Înscrierile se fac de urgență la Misiune: 8000 München 2 - Sendlingerstrasse 65/I. Telefon: 089/266755.-

- Serbarea României Mari s'a făcut la München în seara de 30 Noembrie, în sala restaurantului Web-Stuhl, unde a vorbit dl Grigore Filiti. Au colaborat corul, dirijat de dna Doina Tăutu, și dl Armand Gurian, cu recitări.-

- Sâmbătă 21 Decembrie, orele 16, are loc la Centrul Cultural Românesc din München, Kreuzstrasse 16/I, serbarea colindelor pentru copii; a doua zi, la orele 18, în acelaș loc, serbarea pentru "cei mari". Printre colinde, cântate de acelaș cor, va vorbi dna Carmen Pompei Cojocaru.-

- Mons. Octavian Bârlea slujește de Crăciun, și Duminică 29 Decembrie, în München, Mathildestrasse 10, la ora 10,30; Joi 26 Decembrie, a doua zi de Crăciun, la Nürnberg, aceeași oră, în Pestalozzi-strasse 25.-

&& Părintele Cezar Codreanu va sluji la Düsseldorf la 25 Decembrie, 6, 12 și 26 Ianuarie, la 9,30 dimineața; iar la Köln la 5 și 19 Ianuarie, ora 11. Fiecare slujbă este urmată de evocarea unui eveniment sau unei figuri istorice: Crăciun, colinde, Eminescu, Cantemir, Unirea Transilvaniei, Unirea Principatelor, Horia, Cloșca și Crișan, etc. Telefonul Sfinției Sale: de Luni până Joi: 06565 - 2623; de Joi până Duminică: 0211 - 763257.-

- Duminică 25 August, părintele Codreanu a oficiat la Frankfurt, după Sf. Liturghie, un parastas pentru toate victimele teroarei instaurate după 23 August, în cap cu Antonescu, Maniu, Brătieni și Mihalache, și pentru ostașii căzuți în luptă pentru Basarabia și Bucovina. Răspunsurile au fost date de corul dlui Crăsnaru.-

- La Freiburg, păr. Codreanu a oficiat Duminică 1 Decembrie, după Sf. Liturghie, un parastas pentru cei căzuți la înfăptuirea României Mari, vorbind apoi pe larg despre acest eveniment.-

&& De Ziua României Mari, păr. D. Em. Popa a slujit, Duminică 1 Decembrie, la Geneva. Tot la Geneva va sluji Sfinția Sa de Crăciun, iar de Anul Nou și Bobotează, la Freiburg, la ora obișnuită (10,30).-

&& Reprezentanți ai organizațiilor românești din Germania au manifestat la 24 August în fața ambasadei ceaușiste de la Bonn pentru libertatea fraților din țară, eliberarea lui Radu Filipescu, încetarea sacrilegiului dărâmării de biserici și salvagardarea Deltei Dunării.-

&& S'au împlinit la 26 Iunie 40 de ani de la fundarea Națiunilor Unite, cu care prilej numeroși șefi de State și guverne au mers în toamnă la sărbătorirea de la New York, - măcar că nu prea se'nțelege cam ce-ar fi de sărbătorit, căci instituția, creată din voința lui Roosevelt pentru păstrarea păcii, n'a împiedicat ca în răstimp să aibă loc nu mai puțin de 150 de războaie, cu 20 milioane de morți (cam 40.000 pe lună)! În plus, devenită tribună de propagandă comunistă, în care votul unei insule pierdute în apele oceanului este egal cu al Americii, ea a mai servit să atâțe pe primitivii leneși, dar risipitori, contra Statelor Unite și a altor țări "capitaliste", care, cu munca și cu banul lor, întrețin nu numai inutila dar costisitoare Adunare, dar sunt prezente la alinarea tuturor calamităților din lume. În cursul adunării generale din anul trecut au votat contra Americii în 90% din cazuri țările arabe, în 80% țările Asiei și Pacificului, în 93% India, în 88% Egiptul, în 90% Mexicul, etc. În favoarea Americii, numai 13% din delegații! Se pare însă că de-acum, față de trezirea Americii sub impulsul lui Reagan, delegațiile țărilor miluite se vor gândi de două ori înainte de a-și da votul numai așa, ca să-i facă în necaz cuiva... (Borghese).

MANIFESTAȚIA DE LA NEW YORK

Consiliul Național Român, secția America de Nord, a organizat în după amiaza zilei de 24 Noembrie o manifestație de protest în fața Misiunii "române" din New York, cerând încetarea dărâmării bisericilor și a monumentelor istorice din Țară. Un grup de Români, având în frunte pe preoții Gh. Calciu-Dumitreasa și Viorel Dumitrescu, în odăjdii și purtând o cruce mare de lemn - simbol al suferințelor neamului românesc -, s'a îndreptat spre misiunea comunistă din New York, mergând încet și solemn și cântând "Cu noi este Dumnezeu". Crucea purtată de cei doi preoți se încadra între drapelele român și american.

Înainte de a ajunge în fața Misiunii, "Europa liberă" a vrut să afle, printr'un interviu, cauzele demonstrației. Părintele Calciu a insistat pe intenția de a stopa dărâmarea bisericilor și a monumentelor istorice, pornită cu atâta sălbăticie de regimul terorist al lui Ceaușescu; părintele Dumitrescu a subliniat necesitatea acordării libertății religioase și umane, iar dl Gr. Caraza a făcut o prezentare generală a țelurilor manifestației.

În fața misiunii comuniste demonstranții au cântat "Deșteaptă-te, Române" și au scandat lozinci în română și engleză: Ceaușescu, nu distruge bisericile noastre! Libertate pentru România! Cană, Preda, Brașoveanu și S.L.O.M.R! Libertate pentru minerii din Petroșani! Ceaușescu, spion rus! Libertate pentru religie! Etc. Apoi cei doi preoți au făcut rugăciuni pentru cei ce zac în închisorile lui Ceaușescu și în prigoană, și un requiem pentru cei 163 de preoți și 17 arhierii ortodocși, catolici, uniți și protestanți, asasinați de regimul comunist al lui Dej și Ceaușescu. S'au intonat Pe-al nostru steag, Trei culori, Deșteaptă-te Române, scandându-se lozinci pentru încetarea dărâmării bisericilor și libertate exprimare, de religie și emigrare. Manifestația s'a încheiat cu "Tatăl nostru", cântat de toți demonstranții cu capul descoperit.

Mii de cetățeni americani - strada pe care a avut loc demonstrația e una din cele mai circulante din Manhattan - au încurajat pe demonstranți la vederea Crucii și a lozincilor scrise pe pancarte mari. Cel mai tânăr dintre demonstranți a fost copilul Veniamin Scobercea, în vârstă de numai 6 ani, care, cu o pancartă atârnată de gât și care atingea trotuarul, a scandat la lozinci până a răgușit.. Către el s'a îndreptat mai ales simpatia miilor de spectatori.

Demonstrația a avut ca scop: să silească pe Ceaușescu să nu mai dărâme bisericile și monumentele istorice, dovada permanenței noastre pe pământul românesc și expresie a spiritualității noastre naționale și creștine; să înceteze distrugerea locuințelor particulare și aruncarea în disperare a celor ce se văd isgoniți din căminurile lor; să înceteze asasinarea prin frig, foame și teroare a populației, în special a copiilor și bătrânilor; să pună capăt persecuțiilor religioase și să redea Românilor libertatea de exprimare; să dea viză de plecare celor prigoșiți pentru ideile lor, precum și celor ce doresc să-și întregască familiile sau să emigreze; să nu mai mistifice folclorul și cultura română pentru a-și făuri propria-i legendă, când toată lumea știe că guvernarea comunistă nu-i decât un lung șir de crime, teroare și minciuni; să amintească de toți cei ce-au zăcut și încă mai zac în închisorile ceaușiste și să ceară eliberarea lor; să amintească de ierarhii, preoții și laicii uciși de regimul de ocupație, martiri ai Neamului Românesc.-

Grigore Caraza

&& Într'un interview la "Time", Gârbaciov a vorbit și de Dumnezeu, carele "din înaltul cerului nu ne va refuza suficientă înțelepciune pentru a găsi căile care să ducă la îmbunătățirea relațiilor între cele două mari puteri de pe pământ". Asta, pentru străinătate; căci în Rusia, partea aceasta nici n'a fost publicată! Acolo, religia e tratată altfel. La 4 Iunie, de pildă, revista sovietică "Bakinsky Rabochii" publică o poză cu 3 cărți: budistă (cu imaginea lui Buda), creștină (cu crucea) și ebraică (cu steaua lui David), cu un șarpe peste ele, care pornește dela biblie și termină într'o sticlă cu "otravă", avertizând: "Aceste otrăvuri sunt extrem de dăunătoare creierului". Altă revistă, "Argumenty i Fakty", afirma, la 25 Iunie, că "între mercenarii serviciilor secrete imperialiste se găsesc naționaliștii burghezi ucraineni și complicii lor din Biserica Unită". Dar și fără asta, perpetuarea stării de neomenie și fărâdelegi în Rusia lui Gârbaciov, arată ea vreo urmă de credință în Dumnezeu?...

&& După succesele Românilor la Jocurile Olimpice, Ceaușescu vru să-i ardă un discurs: 0,0,0,0,0,0... începu el, spre stupoarea generală. Dar un securist îi șopti: Vedeți, tovarășe, că discursul începe ceva mai jos; ceeace ați citit Dv, sunt inelele olimpice din en-tête...

MANIFESTAȚIA DE LA GENEVA

La manifestațiile de protest dela Geneva, cu ocazia întâlnirii Reagan-Gârbaciov, au participat toate organizațiile de refugiați și anticomuniste din Elveția. Românii au organizat un stand de informație în Place Malard (centrul orașului), expunând cărți și publicații din Exil, ca: Morminte fără cruce, Les enfants du Goulag, En Roumanie derrière les barreaux, Dans les griffes de la Securitate, etc. Pe două mari panouri se aflau: harta României din 1938, traversată de patru sârme ghimpate și având în centru o cizmă roșie; cu roșu erau hașurate și provinciile smulse: Basarabia, Nord-Bucovina și Cadrilaterul; doleanțele Românilor: pace în libertate, restituirea teritoriilor răpite, liberarea lui Radu Filipescu, etc. Mulți elvețieni, mai ales studenți și elevi, s'au oprit să ceară lămuriri. Dintre numeroasele manifeste, unul avea desenat "porumbelul" sovietic având în cioc, în locul ramurei de măslin, niște sârmă ghimpată...

La 18 Noembrie, refugiați din țările robite au făcut, cu pancarte și steaguri naționale, o demonstrație de stradă. În frunte erau studenții genevezi, cu o pancartă lată de 8 metri pe care era scris: Nu! unei păci cusută cu ață roșie! Pe pancarta grupului nostru era scris mare: LIBERTATE PENTRU ROMÂNIA! Pe parcurs s'a strigat, spre satisfacția genevezilor: Jos comunismul! Comuniști-teroriști! Jos Ceașescu cu clica lui! Libertate pentru Biserică! Vrem pace în libertate!

La punctul de sosire, care a fost grădina Bastioanelor din spatele Universității, câte un delegat din fiecare națiune a ținut un discurs. Din partea Românilor a vorbit avocatul D. Ionescu. Seara, într-o sală dintr'un mare hotel s'a ținut conferința de presă cu ziariștii veniți la întâlnirea Reagan-Gârbaciov. Din partea noastră au prezentat dezastrul din țară dnii N. Evolceanu, secretar al Consiliului Național Român, și Doru Novacovici, secretar al Uniunii Românilor liberi.

În aceeași seară a avut loc în sala Madeleine, cu concursul unor cântăreți din țările robite, un concert, "Cântecul Gulagului și al Rezistenței", foarte aplaudat de genevezi. - S'a arătat, deci, voința țărilor căzute sub jugul sovietic: libertate, respectarea drepturilor omului și alegeri libere sub control internațional. Ce va fi ieșit din convorbiri, se va vedea!

D. Ionescu-Geneva

DIN ȚARĂ. - Inginerul Gh. Ursu a fost arestat în Ianuarie, confiscându-i-se și jurnalul personal. Judecat și condamnat în August, la 18 Noembrie familia a primit o înștiințare în care se arată că starea sănătății lui e foarte grea...

- Col. Dorobanțu, șeful secției pașapoartelor din strada Nicolae Iorga, a fost arestat tocmai când încasase pentru un pașaport un șperț de 50.000 de lei, depășind cu mult norma de stakanovist în materie...

- Morga din București, la podul Șerban Vodă, a fost și ea dărâmată.

- Dărâmată a fost și vestita statuie "Leul" din Cotroceni.

- De la Cotroceni la noul palat administrativ se construiește, pe tronsoane, un tunel. Lucrătorii sunt plătiți regește: cam 10.000 de lei pe lună - dar niciunul n'apucă să lucreze la tronsonul următor: care cum și-a terminat "norma", dispare fără urmă. În timpul "cercetărilor", familiile respective primesc substanțiale "recompense", ca să nu le prea simtă lipsa - și, mai ales, să tacă...

- Toată arhiva contabilă a trustului "Carpații", care lucrează numai pentru potențării regimului de ocupație, dispare la terminarea lucrării...

&& Cu ocazia venirii lui Gârbaciov la Paris, câteva mii de refugiați au manifestat, în seara de 1 Octombrie, la Trocadero contra fărădelegilor comuniste. Din partea Românilor a vorbit dl Doru Novacovici. Cu acelaș prilej, câțiva fruntași români au înaintat președintelui Mitterand o scrisoare în care, amintind soarta neagră a Basarabiei și Bucovinei de nord, îl rugau să prospecteze oaspe-lui posibilitatea unui plebiscit, "în conformitate cu capitolul 8 al Actului final de la Helsinki". -

&& Situația bisericii române ortodoxe din Paris e definitiv lămurită: în urma demisiei părintelui Boldeanu, adunarea ei generală a ales ca urmaș, în unanimitate, pe părintele dr. Mihai Costandache, iar sinodul rus de care depinde l-a întărit, în consecință, ca vicar al Eparhiei - situație de care o nouă adunare a luat act, aprobând-o. Orice discuție de-acum pe această chestiune e pură agitație, care nu poate folosi decât ierarhiei slugarnice din București! -

&& Internationale Gesellschaft für Menschenrechte, secția română (6000 Frankfurt, Kaiserstr. 77), face apel la ajutor în lupta pentru drepturile omului în România. Contribuțiile se pot trimite la: AA Rumänien, PSA/Ff/M - nr 343655609 și pot fi scăzute din impozite. La Târgul Internațional al Cărții (Frankfurt, 9-14 Dec.), editorii și scriitorii români liberi și-au expus lucrările și publicațiile lor. -

CAPITALA ÎNVĂLUITĂ ÎN NORI DE PRAF

Cine a fost de curând în România, în București, a avut, printre alte surprize neplăcute și pe aceea că Bucureștiul, frumoasa capitală de odinioară, este învăluit în nori de praf, din care nu se mai pot distinge decât dărâmături. Parcă un al doilea cutremur ar fi bântuit orașul atât de năpăstuit și în anul 1977.

Mania construcțiilor noi a mutilat orașul lui Bucur. Cartiere întregi au fost distruse. Printre ele, unele din cele mai frumoase, mai tipice arhitecturii vechi a metropolei. Străzi celebre până și în literatură, cum ar fi Antim, Cazărmi, altele, de care este legată istoria, mărturii ale unei existențe de veacuri au fost rase de pe fața pământului. Cartiere întregi nu se mai păstrează decât în amintirea îndurerată a populației. Printre ele, întreaga zonă a Rondului, Rahovei, începând chiar cu unicul monument arhitectural care a fost spitalul Brâncovenesc, Cotroceni, Dealul Spirii, Uranus. Ca să nu mai vorbim de străzi sau case izolate, cum ar fi splendidul edificiu de la Piața Pache, actualmente Piața Dimitrov, care adăpostea Institutul de literatură G. Călinescu, una dintre cele mai frumoase clădiri din București.

N'au scăpat nici bisericile. Se cunoaște cazul bisericii Enei și al celorlalte biserici, despre care presa liberă a mai scris, cu indignare și durere. Se știe că sub pretextul "mutărilor" la locuri dosnice, multe biserici au fost atât de deteriorate încât nu mai pot fi folosite. Celebra biserică Olari zace astăzi aproape ruinată, ascunsă între niște blocuri de locuințe cenușii, monotone, triste, ca întreaga viață din România.

Privit dela înălțimea unor blocuri, Bucureștiul zace astăzi agonizând într'un nor de praf, îngropat sub moloz. Iar pe ruinele sub care plânge tot trecutul nostru, se ridică niște imense silozuri de vieți omenești, încăperi mizere de doi metri pe trei, în care apa nu curge, curentul electric se întrerupe din motive de economie, iar temperatura cu greu se ridică peste 7-8 grade. Oamenii trăiesc acolo înghețați, sufocați, plângându-și viața, care numai viață nu e.

După orele de serviciu, în încăperile complet neîncălzite, după lungile ore de coadă, așteptând zgribuliți în fața alimentarelor "să pice ceva", ei se întorc în cămăruțele ca niște celule ale unei vaste închisori ca să-și plângă amarul, încercând să uite măcar pentru scurtă vreme iadul în care trăiesc. Până când?

Valentin Cristescu

SOARTA UNEI TROIȚE de Aurică Popescu

După mult timp am revenit în sat,	Aș vrea s'o spun, dar nu știu cui.
S'admir troița ce ți-au ridicat	Să-i lămoșesc în neștiința lor,
Foștii elevi în semn de mulțumire,	C'ai fost în sat doar Domnu'nvățător,
C'au învățat socoată și citire,	Nu criminal sau hoț la drumul mare,
Ducându-i la oraș să'nvețe carte,	Or vr'un dușman al clasei muncitoare.
D'un trai mai bun în viață	Voi încerca s'o pui la loc;
s'aibă parte.	de reușesc,
N'am mai găsit-o, cic'au dat-o jos,	Celor în drept am să le mulțumesc.
Găsind-o că... n'aduce folos.	De nu,- pe lângă fostu-i loc în sat
Că satu-și are istoria lui -	De-oi trece, am să'ngân: "Mare păcat"!

&& "Christen in Not", Zürich, Nov. 1985, arată că în România persecutarea creștinilor s'a întetit mai ales după eliberarea părintelui Calciu. Citează, între altele, cazul tânărului Const. Sfatcu din Iași, condamnat la 7 ani și jumătate.

&& În Octombrie s'a făcut în biserica română din Paris, Jean de Beauvais, pomenirea fraților Manachia, români din Avdela, inițiatorii, acum 80 de ani, ai cinematografiei în Peninsula Balcanică.-

&& La Galeria "Jean Camion", rue des Beaux Arts, Paris, a avut loc, în seara de Sf. Paraschiva, vernisajul Expoziției de Icoane, de tradiție bizantină, a Atelierului Carmen Maria Manoliu. Expoziția a rămas deschisă până la Sf. Nicolae. E întremător să vezi pasiunea icoanelor bisericești într'o vreme când crivățul suflă în pupa altui soi de preocupări "iconografice"...

&& În seara de 2 Decembrie a avut loc, în cadrul anului Indiei, la Casa "des sciences de l'homme" (54, Bd Raspail - Paris), vernisajul Expoziției de fotografii al dlui Gr. Pop-Câmpeanu. Expoziția a rămas deschisă până la 13 Decembrie.-

&& La 20 Noembrie s'au împlinit zece ani de la moartea generalului Franco, înțeleptul care a știut să extirpe cancerul bolșevismului invadent și, mai apoi, să-și țină țara departe de un conflict în care ideologiile serveau doar ca pretext altor scopuri, obscure și nu prea. Înțelepciune vădită și'n chibzuirea succesiunii, cu minimum de riscuri în conjunctura ce se anunța turbure...

&& Cu acest număr, VATRA împlinește 35 de ani de viață. Ce-a însemnat ea în lumea Exilului, care n'ar putea să-și scrie cronica fără s'o consulte, o spun mai bine miile de scrisori publicate la "Doruri și necazuri". Normal ar fi ca acum să se "pensioneze"; dar vremile nefiind normale, nici ea n'are de gând să înceteze până la liberarea Țării!-

Dar latura materială e preocupantă. Mulți din cei ce o sprijineau, s'au dus! Din cei rămași, parte s'au pensionat, și pensiile sunt mai mici decât salariul. Din cei mai de curând sosiți, puțini se interesează de ce-au lăsat în urmă! De altă parte, costul este din ce în ce mai ridicat, la poștă și materiale. De aceea, prezentul număr e ultimul ce se trimite tuturor. VATRA va fi de-acum trimisă numai celor ce, dorind-o, mai pun și umărul. Nu credem să existe cineva, oricât de "părlit", ba chiar abia sosit, care, vrând s'o citească, să nu poată sacrifica măcar fumatul pe o zi! Mai e, apoi, și chestie de "oedagogie"... Cu reducerea tirajului, și respectiv a cheltuielilor, sperăm să putem continua.

Cu un cuvânt de caldă grațitudine sprijinitorilor, vechi și noi, le urăm din suflet: La mulți ani! și grabnică întoarcere în România liberă!

Dăm în continuare lista sprijinitorilor decedați în acest răstimp (1951-1985). Nu-i chiar completă, unora le-am pierdut urma în decursul vremii și nu mai știm de s'vii, ori morți. Numele de mai jos vor fi pomenite și în biserică. Pentru unii din ei, menționarea de aici va fi, probabil, unicul semn c'au existat, că au trecut prin lume, rodit de-un gest de solidaritate, română și creștină, la trista răscruce a destinului. Numele lor vor rămâne, cel puțin între "copertele" modestei noastre publicații, măcar atât cât va mai exista un exemplar din VATRA!

Iată-le: Prof. Claudiu ISOPEȘCU, prof. DAIA, prof. Victor BUESCU, mons. Aloisie TĂUTU, prof. Alexandrina MITITELU, Renzo GRASSI, Nobildonna Giulia ADELASIO, avocat Piero PAGANONI, Stavre CUȚUMINA, moș Ion ROȘU, Alice Baatard-NANU, ing. Liviu MUREȘANU, Giovanni COSTA, pr. Bonaventura MORARIU, prof. Mircea POPESCU, Lucia COLLOT, Gh. POPA, pr. Emilian VASILOSCHI, Traian BOERU, Leon NEGRUZZI, episcop Teofil IONESCU, prof. Emil PANAITESCU, Elena Frunză-GIOTTA, Ștefan CĂRSTIUC, ing. Antonio LULY, Jean RAMIGANI, maior Ion BUMBĂCESCU, Anton JIRCIK, Maria Wyss-TRANDAFIR, dr. N.A. FLORESCU, Lucia MILONE, Ilarion DE MINTICI, Ion CEAUȘESCU, Valeria SIMONE, Giorgio FABIANO, dr. Al. IANCU, ing. Virgil IONESCU, Tanța ANTONIU, Anton HOIDAS, Constantin Atanase-COTABIȚĂ, dr. Adrian HOLBAN, mitropolit Visarion PUIU, av. Gh. GUDI, Lucia Bourgeois-POPOVICI, prof. Corneliu PELLIZZARI, Ioana VETTOR, Gh. Obrad, prințul NICOLAE, Gh. SONEA, pr. Vasile ZĂPĂRTAN, prof. Gh. CĂRSTEANU, dr. Constantin BRAGA, pr. Ion PETROVICI, George JIMON, prof. V. DESMIREANU, Atanase CHIRCU, Vasile POSTEUCA, prof. Octavian BUHOCIU, pr. N. TĂNASE, P. TONEGARU, col. D. MAVRICHI, av. Al. MĂRZA, Nașu ZDRU, av. Virgil POPA, Ilie GĂRNEAȚĂ, Anna Maria DE LUCA, Leonardo FABIANO, Mitică GEORGESCU, prof. Dem. BERATTI, N. Sauciuc-SĂVEANU, N. Rizescu-BRĂNEȘTI, ing. Corneliu BOTA, Constantin IANKULI, Horia ROMAN, Gh. ACRIVU, col. Ion TOMOROVEANU, prof. Modest CESNICOVȘCHI, Charles Philip GYR, Corneliu BEDIȚEANU, Nino PANCALDI, Ilie IONESCU, HAGIPETRU, Gh. MIRON, N. MĂLIȚĂ, Ion BODOC, Dumitru ANASTASE, căpitan Mircea CRUȚESCU, Stoian ERĂILĂ, pr. Martin IONESCU, prof. Gh. CARAGAȚĂ, prof. Teodor ONCIULESCU, Umberto BELTRANI, Nicolae PETRA, dr. CIMENTI, prof. Horia TĂNĂSESCU, N. MOȘOIU, dr. CĂRAMIDARU, Iosif NEUMAYER, Traian GALLIN, Minu BĂCA, Const. BUDUREA, Dimitrie PIPPA, pr. Vasile BĂRBAT, Gh. CANDELEANU, Nicolae TECĂU, Ștefan ȚOCULESCU, dr. Aurel IONESCU, av. Emil POPA, pr. Anchidim UȘERIU, RACHBERGER, V. GRIGOROVICI, Pană CĂLINESCU, Al. PROC, pr. Gabriel IVAȘCU, Eugen BOGDAN, Gh. Dragomir-JILAVA, prof. René STAEGER, Spiridon NEAȚĂ, Dumitru NEAGA, Nicolae TEBAN, Ion POPA, Zamfir DRAGNEA, Victor MADINCEA, pr. Vasile ȘTEFAN, ing. BORȘ, Șt. Georgescu-OLENIN, Pavel DUMBRĂVEANU, Gh. Popescu-BOTOȘANI, Stella CANDELEANU, prof. Leontin CONSTANTINESCU, Mihai CIZMĂRESCU, Grigore DUMITRESCU, Virginia IASINSCHI, von HARTING, Dumitru CIGU, Emil DROC, Ion Ovidiu BORCEA, pr. Mircea TODERICIU, moș FLOREA-Paris, Valeriu VINȚAN, Ileana CONSTANTINESCU-Kerkonen, cav. Francesco STELLA, av. Cesare FIORE, etc. - În veci pomenirea lor!

&& În L'Homme Nouveau din Paris, 6 Octombrie, Irving Shelton arată, pe 3 pagini, care sunt "punctele calde" de pe glob: Filipinele, Ceylonul (Sri Lanka), Libanul, Nicaragua și Africa de Sud, a căror destabilizare e urmărită cu tenacitate de Uniunea Sovietică, dornică de a putea controla cât mai curând toate oceanele lumii. Față de inconștienta pasivitate a lumii libere, la o perspectivă decisivă pentru soarta omenirii, autorul are numai cuvinte de revoltă. -

&& După cele 2400 pagini apărute în română și 1200 în franceză, dl Ionitoiu are acum în proiect, pe lângă continuarea "Mormintelor fără cruce" în ambele limbi, o "Istorie a Exilului Românesc", care speră să iasă în cursul anului viitor.

DE ZIUA CRUCII

La 14 Septembrie creștinătatea sărbătorește cu evlavie, de multe veacuri, ziua în care patriarhul Macarie a ridicat în văzul tuturor Sfânta Cruce pe care a fost răstignit Mântuitorul și a așezat-o spre cinstitie veșnică în biserica învierii din Ierusalim. De când Isus Cristos a primit jertfa pe Cruce, aceasta a devenit Altarul împăcării neamului omenesc cu Dumnezeu, semnul cel mai de preț și mai cinstit pentru care sute de mii de martiri și-au dat viața.

La 14 Septembrie 1940, Românii din Transilvania de Nord răpită se îndreptau cu lacrimi în ochi spre biserică. Fuseseră sacrificați de interesele unor puteri ce urmăreau instaurarea unei noi ordini, vânzând sau răpind teritorii ce nu le aparțineau. Cu crucea'n spate și durerea'n suflete, țărani din comunele Trăzne și Ip au mai găsit puterea să cânte printre suspine: "Crucii tale ne închinăm, Cristoase...". Atunci, în acea zi, când mai stăruia încă ecoul clopotelor ce chemaseră la rugăciune pe Românii ruși de trupul Țării, parcă din străfundurile Asiei a început să vuiască a jale: "Sălbatiche hoarde din Altai/Cutremurau cetăți voievodale" (Sergiu Mandinescu). Tăvălugul pustiitor s'a abătut peste țarină. 157 de Români au fost uciși. De la 2 la 80 de ani, prunci, femei, bătrâni au fost măcelăriți, în acea zi de groază. Văduva Ana Sorbul cu pruncul de 2 ani în brațe, a fost omorâtă: dintr'un glonț, două vieți. Soții Ana și Gheorghe Cosma cu cei 4 copii, au fost uciși. Bogza Gavrilă și soția sa Iulia, cu 5 copii, au fost împușcați și ciopârțiți. Preotul, înfășurat în tricolor a fost răstignit pe cruce. Și câți alții încă, zi de zi, n'au fost jertfiți! De ce?

Pentru că se născuseră acolo, unde-și aveau origina adânc împlântată de când lumea-lume. Nu și-a părăsit bietul om nici țarina, nici mormintele strămoșilor. Pentru omenie și statornicie, pentru inima deschisă și casa primitoare, pentru toate atributele de Om înăscute în acest țaran, mărturie de bunătate și credință, pentru toate acestea românul a fost martirizat în casa lui.

Astăzi, când auzim numele de Ip și Trăzne, ne cutremurăm și ne gândim cu jale că șiragul martirilor Neamului Românesc nu s'a curmat. Pe obrajii supraviețuitorilor, lacrimile nu s'au uscat de 4 decenii și, de acolo de unde sunt în-genunchiați, până și pruncii înfometați ridică glas de rugă la Cel Atotputernic:

Doamne Atoateștiutor, al văzutelor și nevăzutelor, fă dreptate neamului ce l-ai lăsat pe aceste plaiuri, prin munții și văile încântătoare. Revarsă harul Tău peste cei ce Ți-au slăvit numele și minunatele Tale înfăptuiri, mulțumindu-se ca hrană cu rodul pământului și cu viețuitoarele pe care i le-ai hărăzit. Fiecare fir de iarbă, fiecare pom, tot ce înfloarește și rodește își trage seva din trupurile martirilor acestei țarini. Doamne, îndură-Te spre noi. N'am râvnit la bucata altuia și ușa ne-a fost deschisă pentru cei obosiți și flămânzi, pentru cei prigoniți sau cei fără de țară, pentru toți și întotdeauna. Fă Doamne o minune și liberează pe Români. Suntem mici și neputincioși față de puterea Ta nemărginită. Ceea ce este în putința noastră, o vom face. Ne vom ține strașnic cu mâna de Crucea Biruinței și cu cealaltă de rădăcinile milenare ale neamului românesc. Doamne, iartă-ne și înțelege-ne în limba ce-o grăim, căci pe cea a cancelariilor nu o cunoaștem și nu avem putere să le trimitem soli din lanțurile în care ne găsim. Speranța ne e numai în Tine. Fă cu puterea Ta nemăsurată ca obida să piară și cugetul să crească. Vom rămâne, Doamne, statornici în credință și plini de pietate față de cei ce s'au jertfit pentru crucea Ta, întru izbânda Binelui și a Dreptății, și slavă-Ți înălțăm, Stăpâne, și Sfântă învierea Ta o lăudăm și o slăvim!

Cicerone Ionițoiu

&& Dl Enver Esenkova (6000 Frankfurt 90 - Homburgerstr. 13), face refugiaților un prețios dar de Crăciun, trimițându-le gratis, la cerere, harta Românilor din Rusia, întocmită după date culese din documente sovietice și din informații militare germane și române (1940-1944). -

&& Oaspeții politici ai Poloniei nu uită niciodată să facă o vizită, cu rituala tichie, la Auschwitz. Dar în Polonia mai există un loc, care ar privi și mai direct drama țării: e vorba de faimoasele gropi dela Katyn, unde floarea ofițerimii poloneze - 11.000! - zace cu glonțu'n ceafă, tras de tovarășii dela Kremlin: cum se face că acolo nu merge nimeni?...

&& Consiliul Național Român face un călduros apel la arhitecții și sculptorii români din Exil pentru întocmirea unui proiect de monument ce se va ridica în memoria Românilor uciși în Țara lor de ocupația bolșevică. -

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr. Petre Vălimăreanu

7800 Freiburg - Münchhofstr. 12 - Germania

O, TARA MEA! de Dumitru Nimigeanu (din Bul. ARA)

O, Țara mea...
ai fost frumoasă,
ai fost bogată.
O, mama mea Bucovină,
de ce ești acum înstrăinată?
De ce plângi neîncetat?
Oare Dumnezeu Sfântul
să te fi uitat?
Când un Ștefan Vodă
la cer te-a înălțat,
cu schituri și mănăstiri,
cu cele mai frumoase amintiri.
Oare Tatăl Ceresc te-a lăsat,
pradă la păgâni,
la acei cruzi stăpâni?
Tu, pământ scump și binecuvântat,
nu ai destui credincioși,
să se roage pentru a ta salvare
lui Dumnezeu cel Bun și Mare?
Păgânii ți-au devastat
măndrele păduri,
scoțându-le din rădăcini,
iar astăzi, pe sfintele tale plaiuri
cresc numai spini și mărăcini.
Toți brazilii și fagii din Cosmin,
tot Codrul cel vestit a fost tăiat,
în vagoane, cu brațele noastre încărcat

și în fundul Rusiei vărsat.
Toată floarea populației române,
deportată în pustiiurile păgâne.
Departe de lumea civilizată,
acolo între Cercheji și Tătari,
s'au stins mii de români legendari.
Acolo, departe de satele noastre,
i-a ucis dorul de casă
și i-a înghițit pământul,
foamea, gerul și cnutul.
O, scumpa și mândra mea Țară,
cu ce-ai greșit tu,
să duci această soartă amară?
De ce inima ta plânge și suspină,
de ce ai ajuns roabă,
de ce ai ajuns în casa ta străină?
Tot avutul tău barbarii îl cară,
iar tu muncești sub lovituri de bici,
din zori și până 'n seară.
Te văd umblând distrusă,
desculță și flămândă,
iar călăii îți pregătesc o nouă osândă.
Fără milă și apărare,
mergi mereu cu capul în pământ,
Tu, credința noastră sfântă,
Tu, leagănul copilăriei neuitate,
Tu, Icoana noastră, până la mormânt!

&& Aflați azi în lumea liberă, peste 80 de eleve dela școlile "Maria Ward" din Turnu Severin, Craiova, București, Brăila, au mers în Octombrie la Roma într'un pelerinaj inițiat de Maica Consolata Bachmeyer, ultima directoare de la "Pitar-Moș" din București, azi retrasă la o mănăstire din Mainz, și organizată de Doamna Liliana Mares (n. Zamfirescu-SET), cu ocazia unui jubileu, la care au mai participat și peste 6000 de eleve din toată lumea. La Sf. Petru s'au rostit rugăciuni pentru cele dispărute și pentru izbăvirea poporului român de tiranie. Grupul a fost primit de Sf. Părinte, care a spus că se roagă zilnic pentru România.

Pe-aici a ajuns și știrea unui incident penibil: că un anume doctor Viorel Ionescu, domiciliat la Essen, care se cam auto-invitasen în grup, - vrând să fie cât mai în față la vorbirea Papei, n'ar fi știut să-și oprească la timp gimnastica coatelor ci pur și simplu ar fi "luat la bătaie" pe o biată elevă, care nu înțelegea să-i cedeze locul privilegiat! Am fi încântați de-o desmințire...

CUGETARE de Vasile Florea

Cu vase pline încărcat,
pe drum, un camion trecea.
Răsufla greu, dar măsurat,
iar mersu-i lin nu irita.

Veni un altu' n urma sa,
încărcat cu butoaie goale,
dar nu sufla - hodorogea...
până și morții ca să-i scoale!

Sgomotos, pulbere-nor
și hărmălaie ca 'n infern!
Un moș cărunț, un bătrâior,
către fecior făcu un semn:

Să fii atent la cugetare:
poloboc, sau om, - gol tare,
face sgomot, larmă mare,
spre a completa.. ce n'are.

&& Unirea Transilvaniei s'a serbat la Frankfurt în seara de 30 Noembrie. Adu-narea a fost prezidată de dl Radu Roșeanu. După o rugăciune rostită de pr. Mehedintu, au vorbit dnii dr. Brad, Constantinescu, M. F. Enescu, dr. Matrescu, Vasile Coman. Orator principal, Const. Mares. Participanții au găsit că, dacă unirea de-atunci a fost bună, ea n'ar strica nici azi, - ba ar fi chiar foarte necesară, dacă nu-i posibilă deadreptul o unire în refugiu, măcar o federalizare a organizațiilor românești, pentru ca legătura cu cei de la cari sperăm ajutor, să se facă cu o singură voce. În acest sens se va lucra. -

&& Sub semnătura dlor Nicolae Evolceanu, Cicerone Ionițoiu, Zaharia Pană și Grigore Caraza, CONSILIUL NAȚIONAL ROMÂN a înaintat, la 18 Noembrie, un memoriu președintelui Reagan și ministrului său de Externe, Shultz, conținând doleanțele Românilor, de avut în vedere la întâlnirea dela Geneva. -

- Giuseppe Mosca, în "Borghese", Roma, 31 Martie 1985.- Am pus în evidență "rolul istoric" mereu jucat de democrațiile occidentale în favoarea sistemului comunist, mai ales cu ocazia acordurilor dela Yalta. Revoluția comunistă a început în Rusia grație colosalei erori de valutare politică a Marelui Stat Major german, care expedie pe Lenin în patrie în faimosul vagon plumbuit, cu misiunea precisă de a face să se prăbușească armata țaristă. E adevărat, dar trebuie pus în evidență cum maestrul acestei operații a fost evreul internațional Helphand, alias Goldfandt (Parvus), care, devenit agent guvernativ, reuși să convingă Statul Major german că acțiunea revoluționară a lui Lenin avea să disolve armata țaristă. Statul Major trimise atunci în Rusia nu numai pe Lenin (de origină ebraică din partea mamei), dar și pe evreii Apfelbaum (Zinoviev), Sobelson (Radek) și Sokolnikof (viitorul ambasador la Londra).

Acțiunea revoluționară succesivă, exercitată de Lenin și coreligionarii săi, care duse în adevăr la prăbușirea armatei țariste, fu susținută de evreul internațional Levi Davidovici Bronstein (Troțki), finanțat direct de mari bancheri politici americani, în special de Iacob Schiff și de frații Warburg, adevărații cârmaci ai departamentului Tezaurului, cum și de democraticul guvern USA al epocii Wilson...

Așa cum s'a demonstrat amplu acum o jumătate de veac de istorici serioși ca vicontele De Poncins și contele Malinsky, sistemul comunist s'a născut din voința ebraismului internațional: să se țină seamă că revoluția sovietică a creiat în 1919 o administrație statală incluzând, dintr'un total de 545 membri, nu mai puțin de 447 evrei (în fruntea cărora se găseau deja citații Lenin, Troțki, Zinoviev, Radek, cum și Kamenev), în timp ce frunții succesivei inundații a bolșevismului spre Occident (Germania, România, Ungaria), fură cunoscuții evrei internaționali Rosa Luxemburg, Karl Liebknecht, Kurt Eisner, Bela Kuhn. Și Marx însuși provenea din familii rabinice.. Istoria, cea autentică, nu e așa de simplă și schematică cum pare.. și e, fără îndoială, diversă de cea "oficială"!

- Instauration, N.York, Iulie 1984.- În timpul recentei lui vizite în Statele Unite, François Mitterand a fost sărbătorit la primărie de evreul Koch, primarul New York-ului. Președintele francez a făcut două -doar două- vizite neoficiale în timpul șederii sale în orașul-zoologie: una la apartamentul lui Elie Wiesel, memorialistul holocaustian, unde a fost salutat și de Wassily Leon Tif, laureat Nobel, de Leonard Bernstein, maestru șic, și, natural, de William Styron, romancierul de nimic al Americii. Mitterand s'a dus apoi la locuința de lux a lui Edgar Bronfman, regele băuturilor tari, președintele Congresului Mondial Evreesc.-

- Virgil Ierunca, în "Limite", Paris, Ian. 1985.- Când analizează cultul personalității - în socialismul dinastic românesc - Vlad Georgescu găsește că asemănarea cea mai exactă în istoria noastră este cultul adus de legionari căpeteniei lor. Asemănare neîndreptățită, după părerea noastră. Cultul personalității la legionari era cu totul diferit. Nu spunem că era bun sau rău, dar era de altă natură: era un cult întreținut de loialitatea lor fără margini față de un șef în care credeau. Era deci sincer. Or ceea ce definește cultul personalității lui Ceaușescu este ipocrizia totală, prefăcătoria absolută a celor care-l oficiază. Aceiași făcători de imnuri și ode sunt, în particular, împotriva șefului proslăvit, dar, în perversitatea lor dialectică, ei își închipuie că "mimarea" ideologiei în niciun caz nu-i angajează. În căutarea de analogii, - dar există ele cu adevărat? - avem impresia că una mai potrivită ne-ar duce spre curtea regelui Carol al doilea. Fără să creadă în rege, să-i aprobe dictatura și năravurile, unii dintre cei mai de seamă cărturari, scriitori și artiști ai noștri au întreținut, de la Iorga până la Giurescu, de la Al. Rosetti până la Gala Galaction, în jurul regelui un cult nesăbuit. Unii dintre aceștia ca Gh. Călinescu ("nihil sine Deo, nihil sine rege"), Tudor Arghezi, Sadoveanu, sau Ion Jalea, și-au regăsit aceleași disponibilități mitologice și sub regimul comunist.-

- Les Beskides (Cehoslovacia), Praga.- Pe versantele muntoase și în văi s'au conservat vechile construcții în lemn, case și biserici; muntenii le construiseră în stilul lor propriu, în armonie cu peisajul, simple și practice. Exemplele cele mai tipice s'au păstrat în Muzeul Valah (Valašsko museum) în natură la Rožnov pod Radhoštěm, fundat în 1920 de cei doi frați pictori Jaroněk, după pilda lui Skansen din Stockholm. Ele au fost aduse aici din diferite colțuri ale Valahiei, sau și reconstruite după modelul edificiilor originale: mobile vechi, scule, veselă, instrumente de menaj și tot ceea ce, în cătunele de munte, servea traiului și lucrului, inclusiv costumele folclorice.. Afară de acest muzeu etnografic, se află în regiune și alte muzee.

- Ion di la Vidin, Cuvântare la Soultzmatt, 25 Mai 1985.- Frați Români, ostași fără teamă ai neamului nostru, căzuți pe câmpul de bătaie alături de frații noștri francezi, departe de patria pe care voi atât de mult ați iubit-o, - la voi ne adresăm, ca să vă transmitem salutul fraților voștri de pe malul drept al Dunării, Români din antica Tribalie, pe care barbarii o ascuseră de la fața Istoriei. Astăzi, însă, iată că umbra steagului lor vă mângâie sufletele alături de steagul sub care voi vă deterăți viața în numele unui ideal.

Eroi ai neamului nostru, ați luptat și ați murit pentru întregirea a tot neamul nostru, ignorând că o mare parte din visul vostru va fi trădat. Istoria e plină de exemple unde unii luptă pentru neam și patrie, dar alții - pentru propriile lor interese. Noi credem însă, suntem convinși, că ziua nu este departe când idealul, pentru care voi vă deterăți viața, va fi realizat în întregime.

Dormiți în pace, frați scumpi ai neamului nostru, iar noi - precum și generațiile viitoare - vă încredințăm că lupta va continua până la îndeplinirea totală a dorului vostru - unirea neamului sub un singur steag național, al tuturor Românilor. Noi, Românii părăsiți în Tribalia uitată, vă spunem încă odată: Dormiți în pace! Căci visul vostru, și-al tuturor Românilor, se va realiza!

UN MARȘ AL TIMOCENILOR

Răsună Balcanul și Dunărea sfântă,	Dunonia veche, c'a lor e cetatea,
Soldăți fără teamă și veșnici eroi,	Al lor este cerul, pământul e-al lor.
Pe unde și astăzi pe Heros îl cântă,	Răsună Balcanul să nfrunte sclavia,
Al lor este cerul, pământul e-al lor.	Morava și Iantra răspunseră'n cor,
Conontor și Brenus și-așteaptă dreptatea,	Români să adune, să umple câmpia,
Tribalii, Scordiscii și galo-senoni	Al lor este cerul, pământul e-al lor.

&& Serbările anuale ale Bibliotecii Române din Freiburg s'au desfășurat cu conferințele obișnuitului nivel, ținute Sâmbătă, 5 Octombrie, de dr. Dan Cernovodeanu, dr. Luminița Fessel, prof. Al. Bogdan și dr. Matei Cazacu, plus cea trimisă de Mihnea Berindei, - continuate, seara, cu un intermezzo muzical de folclor românesc, executat cu suflet de dna Niculina Caraman la oboe. Apoi, masa în comun la Kolpinghaus. În seara precedentă avusese loc adunarea generală, cu pomenirea membrilor decedați în cursul anului și re alegerea vechiului comitet.

Pe lângă conferențieri am mai notat printre participanți, dintre cari unii au intervenit la discuții, pe prof. Iancu Bidian, fam. dr. Liviu Mureșanu, dnele Nasta și Georgescu, comandor Mircea Pătru, fam. prof. Pop Câmpeanu, ing. Spânachi, Victor Popescu, dra Griebel, prof. Nagacevski, Oana Vasiloschi, fam. prot. Popa, Vasile Coman, fam. Nicodim, prof. Făgărășanu, prof. Chihai, Vlad Georgescu, Oskar Gollub, prof. Grassi, fam. prof. Gurău, dr. Costache Horodniceanu, fam. dr. Vălimăreanu, C. Ionițoiu, fam. Niki Constantinescu, dr. Brad, prof. V. Mihăilescu, prof. Negriceanu, fam. dr. Socolescu, ing. Sorin Nicolae, dna dr. Wolpert, dr. Bălțeanu, prof. Korne-Bremen, preot Căitar, fam. prof. Ionescu, maior Păunescu, dr. Neagu Djuvara, prof. Prodan, Geta Pârvolescu, dr. Teușan, etc.

- După slujba de Duminică dimineața, 6 Octombrie, a avut loc, tot în Catedrală, adunarea generală a Eparhiei Românilor liberi din Europa Centrală, prezidată de pâr. vicar, prot. D. Em. Popa, la care au participat pâr. Cezar Codreanu, prof. Eliza Popescu, prof. Nagacevski, drd Sorin Petcu, maior Al. Păunescu, prof. D. C. Amzăr, Demostene Nacu, dna Aurica Popa, M. F. Enescu, ing. Morcov, Oana Vasiloschi, Vasile Coman, fam. Radu Roșeanu, dr. Brad, dna și dr. Vălimăreanu, dna și prof. Gurău, Elisabeta Ciupenic, Victor Popescu, Ion Boțoc, alții prin delegație. S'a discutat despre bunul mers al Eparhiei, iar dl Nacu a citit un lung referat despre "raporturile de vecinătate" în lumina concepției ortodoxe și a canoanelor.

&& Trecând pe vară pe la Ravenna, am dat de Bienala Internațională Dantescă, a 7-a, deschisă de la 1 Martie la 31 Octombrie, cu 400 de artiști din 50 de națiuni. Numele românești abundau: Ilarion Voinea (medalie de aur), Gh. Vartic, Ovidiu Simionescu, Aurel Vlad, Ion Rusu, Mircea Popescu, Alex. Lupu, Dinu Rădulescu, Al. Pasat, Dan Frățicu, Al. Bujor, Andrei Marina, Paul Bedivan, etc.

&& La al 35-lea Congres internațional "Kirche in Not", ținut la Königstein/Taunus, 8-11 August, dr. Dionisie Gherman a vorbit pe tema "Kirche und Staat in Rumänien", arătând mai ales slugărnicia bisericii "oficiale" și dezastrul dărâării bisericilor și monumentelor istorice. Printre rugăciunile pentru bisericile din țările robite, figurează și aceea pentru România.

&& Dl Ion Simionescu (Schneideracker 32 - 7000 Stuttgart 50), a lansat un vibrant apel, cu alți buni români, la unirea Exilului, cu propuneri interesante. Textul se poate avea la adresa de mai sus.

DORURI ȘI NECAZURI

V.-St.Unite: Împreună cu mulțumirile și bucuria pentru "Vatra" vă trimitem de sărbători, din orașul ăsta de oțel și sticlă și care din păcate poartă și "tichie", irișii din grădina noastră imaginară, iriși legănați de adierea dorului de acasă, deschiși spre amintiri și parfumați cu vise de reîntoarcere. Și din păcate și reîntoarcerea asta ar fi tot o reîntoarcere la amintiri, o reîntoarcere imaginară, pe când real avem doar durerea recunoașterii realității și duritatea muncii de zi cu zi. Poate totuși un iris de speranță?! Vă mulțumim, vă admirăm și ne sunteți dragi și apropiați.

B.-Franța: În fine s'au trezit ziaristii streini, privind vițelul genial. Hăcat că poporul nostru e cum e, nici curajul să țipe nu-l mai are. A fost prea obișnuit să sufere secole întregi. N'a murit, dar acum îi e în cumpănă chiar supraviețuirea. Mă doare inima de mizeria de acolo. Prin unele părți, la munți, mai au câte ceva, dar și acolo îi dijmuește sălbatic statul.

R.-Suedia: Am fost pe vară în România, și încă tresar de mizeria materială și morală de acolo. Sunt îngrijorat de situația celor din țară și, totodată, am tristețea neputinței noastre de a face ceva pentru ei. Le-am dus de toate, lucruri pe care le-am mai plătit încă odată la vamă, dar asta e cam nimic față de greutățile cu care se luptă ei zi de zi. I-am găsit îngroziți de iarna ce va veni, de coșmarul iernii ce-a trecut. Bătrânii speriați și desorientați pentru că, în afară de toate celelalte, au citit în ziare cuvântarea lui Ceaușescu în care spunea că "ar fi bine ca pensionarii să plece din marile orașe, în comune, unde să ducă o viață în spirit sănătos, lucrând în agricultură". Bucureștiul este în multe locuri o ruină din cauza dărâmurilor; este un praf pe străzi în urma câte unei mașini care mai circulă ca pe drumurile de țară. La benzină sunt cozi interminabile. Este o jale. Oamenii sunt așa de înnebuniți, că doresc să intre rușii, din simplul motiv că acolo unde au intrat, în Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria, există mâncare și căldură și nu este dezastrul de la noi. Propaganda antiamericană este foarte puternică, să taie orice poftă de emigrare celor cu rude în "lumea liberă". S'au învățat cu mizeria morală, cu teroarea și frica permanentă de securitate. Sunt umiliți și cu capul plecat. Oare care sunt limitele răbdării acestui popor? Probabil infinite! Și mie, întors de două luni, încă mi-e frică...

I.-Elveția: Întâlnirea Reagan-Gârbaciov a prilejuit prima manifestare de stradă de când există Români și asociație la Geneva. A fost o unitate de simțire și de luptă, indiferent de clan sau asociație. Standul nostru a fost cel mai frumos și instructiv, iar la manifestația de stradă Românii au fost în frunte.

T.-Germania: Ultimul număr mi-a produs o durere vie, n'am putut citi articolul dnei Vlădăreanu până la capăt, "Din patria încătușată", a trebuit să ies afară să iau aier. Doamne Dumnezeule, cum s'ar putea opri genocidul din țară? Cum s'ar putea stopa fărădelegile nebunului bâlbâit?

T.-Germania: Trecând pe vară pe la Șuici (Argeș), văd la o răscruce lume adunată și aud răsete. Un glumeț agățase de-o vacă slabă moartă, numai piele și os, o tablă pe care scrisese "Epoca de aur Ceaușescu". Până să vină securitatea, vaca s'a tot plimbat prin sat, în hazul tuturor... La ghișeul gării din Sibiu, un bătrân se băgă în față ca să ia mai repede bilet, dar fu apostrofat de lumea care aștepta la rând. Domnilor, zise el, sunt om bătrân, am făcut războiul! Da, replică unul ironic, dar noi facem și mai mult: noi facem revoluție... Tot la Sibiu, pozele hoților și criminalilor de pe panoul public au fost înlocuite într-o noapte cu pozele familiei Ceaușescu, sub care scria: "Criminali feroci, omoară mii de oameni în închisori și ne fură pâinea copiilor"...

M.-România: Medicamentul care-mi trebuie, la voi se află în toate farmaciile, dar aici i-a pierit și numele.. Puiu Traian n'a murit, ci trăiește, cași cumnatu-său Eugen, la Constanța. Cât despre Horică, mă uimește faptul că, după câte a făcut, mai are tupeul să se manifeste. Marea eroare a vieții mele e că am crezut cândva în capacitatea și caracterul său. Niciodată n'a avut suficientă forță morală spre a răspunde în fața unui juriu de fapte sale. Totdeauna a fugit cât mai departe de răspundere. N'a ținut seamă decât de propriul său interes. Pentru el, principiul de a pierde mai bine luptând pe drumul onoarei decât să învingi printr-o infamie, a fost doar o chestiune de bucătărie morală. A știut bine să-și păzească pielea în orice circumstanță, - singurul său merit de altfel. Acuma, la amurgul vieții, am măcar satisfacția sufletească că erorile pe care le-am comis datorită încrederii acordate lui, le-am plătit, ca atâția alții, cu tinerețea și cu viața.

M.-Elveția: Trimit 100 de mărci valoroasei VATRA, pe care o apreciem și o iubim atât de mult, tot mai viguroasă și interesantă, cu urări de mulți ani!

T.-Germania: Doi tineri dela mine au sărit de pe vapor în Dunăre, în Octombrie, ca să ajungă înnot la țărmul iugoslav. Unul, neștiind să înoate bine, a fost re-pede prins. Celălalt se scufundase în adânc, dar ieșind apoi ca să respire, a fost împușcat în cap, iar cadavrul i-a fost găsit după nouă zile.

E.-Elveția: Mare ne-a fost bucuria, aflând de liberarea părintelui Calciu!

V.-Canada: Părerea despre VATRA o concretizez în răspunsul, rămas în suspensie, trimițând pentru ea 60 de mărci. Am auzit că bătrânii pensionari din România sunt trimiși la țară să moară în liniște de mizerie, foame, neîngrijire personală și medicală, ceva asemănător cu moartea eschimoșilor bătrâni sau a vechilor sclavi la Normanzii din țările Vichingilor. Personalitățile din diferite comite-te ce nu se înțeleg și sunt la vârsta de pensionare, nu au frisoane?...

A.-Germania: Articolul "Europa und die wahren Europäer" din Blick in die Zu-kunft, l-am dat și câtorva colegi băștinași. Le-a plăcut, iar pentru unii, și nu dintre cei tineri, acest subiect e "terra incognita"! Cred că ar trebui să se pu-blice mai mult în limbi străine, ca să-i trezim din narcoză pe Occidentali.

H.-Australia: Aș vrea să citesc "Testamentul din morgă" de Remus Radina, despre cele îndurate în lagăre și închisori în cea mai groaznică închisoare din lume, care este România. Vreau să încep și eu să scriu tot ce-am îndurat degeaba și fără nicio vină în țara aia de unde am fugit ca hoții. Dar hoții nu fug, ei au rămas acolo să jecmănească mai departe munca cinstită a celor ce-și rup oasele ca să plătească datoriile făcute prin plimbări cu toată suita de parveniți, ne-ciopliți, analfabeți și mitocani, înscăunați peste noapte în fotolii confortabile, Dv le știți destul de bine origina, pe care și-o ascund cu grijă...

A.-Argentina: Te felicit pentru luciditatea și logica cu care pui la punct pe acoliții detractorului Mișcării Legionare. Alăturat un cec de 70 dolari..

T.-Polonia: Revista își împlinește menirea ca o adevărată vatră pentru Românii răspândiți pe toate continentele. Personal, m'am simțit reconfortat, aflând că sunt în comuniune de gând și de simțire cu persoane pe care nu le-am cunoscut, dar aș dori să le întâlnesc. Am luat publicația cu mine în excursie la Zakopane. În casa țărănească în care am poposit, o fetiță a deslușit cu ușurință cuvântul "Vatra", obișnuit în Tatra, dar cuprinsul n'avea cum să-l priceapă. Atunci gazdele au început să mă ispitească, iar eu, neavând încotro, a trebuit să le spun toată tărășenia. La urmă, bunica familiei a oftat și, cu ochii umeziți, a spus înduioșă-tă: "Așa ai rămas fără vatră, sărmane om (biedny cztowiek)"! Nu-mi place să fiu compătimit și de aceea, cu o veselie cam silită, m'am grăbit s'o desmint, spunând că nu era adevărat, de oarece aveam și eu o vatră... la Freiburg.

V.-St. Unite: Trimit alăturatul cec de 40 dolari pentru Vatra pe care o conduci cu un deosebit talent și multă iubire de Neam și de Biserică. Felicitări! Ți-am admirat cuvântul De ziua eroilor, în Alsacia, care merită să rămână în antologia oratoriei românești. Cu frățești îmbrățișări și.. La mulți ani!

P.-Germania: După cum știți, un cancer fulgerător l-a luat dintre noi pe Ion Emilian. A fost o mare pierdere pentru întreg exilul românesc. S'a dus cel ce a fost un erou pe front și un luptător neobosit aici. Moartea lui Emilian dă sem-nalul de alarmă pentru întreaga noastră generație, căci după noi nu vor rămâne decât "disidenți", comuniști în slujba Bucureștiului, inconștienți și indiferenți la cauza românească. Cei ce am rămas de aceeași credință, trebuie să strângem rândurile și, indiferent de micile neînțelegeri din trecut, să acționăm la unison. Trebuie să ne facem datoria până la sfârșit, așa cum și-a făcut-o Ion Emilian. Cinstind memoria eroilor noștri, ne cinstim pe noi, neamul românesc!

P.-Venezuela: Sunt poate cam romantic vorbind de luptă anticomunistă, căci pozi-ția noastră nu prea turbură somnul celor înscăunați de ruși la cârmă. Cu noi sau fără noi, evenimentele vor avea cursul imprimat de "cei mari". Fulgerul venit să clatine sistemul comunist, nu-l vom declanșa noi; așa fiind, putem continua cer-tându-ne, în așteptarea momentului în care MARELE NATÂNG o să ne scoată casta-nele din foc; țara care n'a știut să fie imperiu când a deschis poarta erei atomice (fenomen ne repetat în istorie), poate va găsi de cuviință -și calea-ca să elimine ciurma comunistă. Alăturat, obolul men pentru Vatra.

C.-Italia: Iată contribuția la Vatra. Pot avea lista celor tipărite la CORESI?

S.-Canada: Reînnoiesc și eu abonamentul. VATRA îmi e izvor de speranță și pu-tere, mai ales pe-aici. Ea mi-a fost sursă de inspirație la producerea unor ma-teriale pe care le-am distribuit celor "pierduți": greu de crezut, dar n'am gă-sit pe nimeni să semneze poștala întocmită de Golea, sau apelul episcopului Na-tanael, Pușcaș, Bălașu, etc., de trimis Congresului american în chestia Ardealului! Vreau să scot un Buletin informativ la "Sf. Treime", cu "calendar" din Vatra..

S E M N A L Ă R I

- Prin strădaniile dlor N.Constantinescu și C.Ionițoiu a apărut, la CORESI, numărul de Crăciun al "Luptei Române", organ al Consiliului Național Român, în 88 de pagini, cu obişnuitul format îngrijit, chenar tricolor și bogăție de informații, versuri și articole de actualitate, cu nume de prestigiu sau cunoscute, ca părințele Calciu, Nichifor Crainic, C.Ionițoiu, Horațiu Comănescu, dr.Untaru, V.Florea, prof.G.Făgărășan, Remus Radina ("Cherchez l'infâme!"), Ovidiu Vuia, Sava Gârleanu, Const.Macri, dr.Brad, N.Evolceanu, dr.Traian Andreescu, Dorina Bălăsoiu Gabor, Niki Constantinescu, Vasile Voiculescu, Radu Demetrescu Gyr, etc.-
- Const.Macri, Spuneți generațiilor viitoare; pr.Gh.Calcu, Apel către sufletul creștin; Ion C.Brătianu, Deținuții politici, victimele timpului; George Brana, Iarăși "stânga"; M.F.Enescu, Reagan și Gorbaciov; Corneliu Florea, Lecție de istorie; Mircea Eliade, "Tânără generație"; Ion Boeriu, Demisia ambasadorului Fun-derburk, - în "Cuvântul Românesc", Aug.1985.-
- Tatiana Miron, Brief an "Freiburger Oekumenische Mitteilungen", Sept.1985.-
- Romanian American Heritage Center a împlinit zece ani. Istoricul i-l face dl Traian Lascu în "Information Bulletin", Jackson, vara 1985.-
- M.Kotler-Haifa, Aiurelile unui diplomat servil; Cicerone Poghiru, În problema Transilvaniei; Titus Bărbulescu, Răspuns la "declarația Românilor liberi", - în "Lupta", 7 Sept.1985.- Dinu Zamfirescu, "nu sper să scap decât dacă va fi o iarnă blândă", - în "Lupta", 22 Sept.1985.-
- Monica Lovinescu, Scriitorii și Canalul; Mircea Vulcănescu, Director al Vămi-lor; Maria Golescu, Chipuri măhnite, - în "Limite", Paris, Ian.1985.-
- Dorin Tudoran, Memoriu adresat lui Ceaușescu; Virgil Ierunca, Insectar (Șerban Cioculescu, apologet al "omului nou"), - în "Limite", Mai 1985.-
- Șerban C.Andronescu, Imunda aniversare: Yalta 1945-85, - în N.Y.Spectator, 8/85.
- Augustin Dobre, Arlechinadă; Lucian Grigorovici, Verzi și uscate; Virgil Ierun-ca, Sigiliul cinismului; Monica Lovinescu, Specimene și sfidări; Radu Cernea, D'ale convergențelor, - în "Contrapunct", Köln, 2/1985.-
- Ana Maria Marin, Poveste de dincolo, "Amintiri din țara cutropită", cu dui-oase narări autobiografice, - 140 pagini, Madrid 1979.-
- Pamfil Șeicaru, Memoriu adresat prințului Nicolae (1950); Const.Mareș, Dela că-derea Saigonului la căderea Bonnului; C.Florea, Elemente de opoziție (Curentul, 6/85).
- Buletinul Bibliotecii Române din Freiburg, 1984, bogat - și interesant - ca tot-deauna: Nicoară Beldiceanu, Însemnări asupra Românilor din Timoc-Morava, Bosnia, Hertegovina, Moreia, la lumina documentelor otomane; Carmen Maria Dumitrescu, Des-pre biserica rupestră din Corbi-Muscel (sec.XIII); Vasile Tega, Armânii văzuți de călători francezi (adevărat studiu); Petre Ș.Năsturel, Creștinismul român în epo-ca năvălirilor; Denise Pop-Câmpeanu, M.Cazacu, Grassi, Giese, Cernovodeanu, etc.-
- Nicolette Franck, Comme à Varsovie, le Parti pourrait (en Roumanie) militariser le régime, - în "Journal de Genève", 1 Oct.1985.-
- Richard J.Grabowski, Rugăciune; Ovidiu Vuia, Vasile Pârvan gânditorul; Vasile Posteuca, Vin rușii, - în "Libertatea", N.York, Sept.1985.-
- "Stindardul" va continua, sub conducerea dlor Ion Pantazi (redactor-șef), dr. Ovidiu Vuia și Andrei Ozana, la o adresă nouă: 8000 München 70 - Gmunderstr.28. Abonamentul: 40 mărci pentru Europa, 25 dolari în alte continente. Conto 33811152 pe numele Ion Pantazi - "Stindardul Românilor", la Bayerische Vereinbank, Bankleit-zahl 700 202 70, München. Ediția specială, din care desprindem cele de mai sus, și alte amănunte, mai conține cuvântările de comemorare a lui I.V.Emilian, rostite de dl Pantazi și pr.D.Em.Popa la parastasul de la München, 25 Iulie 1985.-
- Alexandru Gonța, Românii și Hoarda de Aur 1241-1502. O valoroasă carte scoasă de ed. Ion Dumitru (8000 München 40, Siegfriedstr.3), prefațată de G.Ciorănescu, cu lux de amănunte ce premerg și lămuresc, mai ales, începuturile statale românești. Mare păcat că eruditul autor, basarabean, n'a apucat să scoată și volumul II!-
- Vasile Măcărescu, 23 August 1944, - în "Dialog" (Köln), Sept.1985.-
- "Reflecții asupra politicii Exilului", masă rotundă la Paris, cu participarea dlor M.Berindei, Goma și Dinu Zamfirescu, - în "Dialog" (Frankfurt), Aug.1985.-
- Nicolae Crișan și Neagoe Djuvara, "Occidentalizarea României", la masa rotundă din Frankfurt, - în "Dialog" (supliment literar), Aug.1985.-
- Săptămânalul Episcopiei Catolice din Freiburg, "Konradsblatt", conține, la 18 Aug.85, un reportaj despre România, cu fotografii dela Moldovița, Sucevița, ș.a. Pe copertă, cimitirul "vesel" dela Săpânța (Maramureș).-
- Titus Bărbulescu, Grupul de la Paris, "asimilarea forțată" și România Mare, - în "Românul liber", Londra, Oct.1985.-

- Episcopia Românilor liberi din Europa centrală, condusă de pâr. vicar D. Em. Popa, a scos un frumos calendar pe 1986, cu chenar roșu și negru, datele bisericesti fiind dublate de cele naționale. Costul: 5 mărci.-
 - P. S. Episcop Natanael, Declarație cu privire la drepturile istorice ale Românilor din Transilvania, - în "Solia", Detroit, Iulie 1985.-
 - Blick in die Zukunft, publicație a Consiliului Național Român, Mai 1985, cu articole de dr. Aug. Al. Bidian, ing. Morcov, Victor Cristian Valahu, dr. N. Barză, etc.-
 - Radu Câmpăanu, Negativistii Exilului, - în "Bire", 1 Oct. 1985.-
 - Petre Mihail, La un congres al limbii române; Toader Ioraș, Abi gesunt; preot Grațian Radu, Scrisoare părintelui Tofan, - în "The New Right", N. York, 9/1985.-
 - Pr. Calciu, Scrisoare; pr. N. Bârsan, Idol și icoană, - în "Solia", Aug. 1985.-
 - Titus Bărbulescu, En lisant Cioran; Dr. Costineanu, L'Histoire des religions ..; Eléonore Cosmopol, Qui est qui?, - în "Confluences franco-roumaines" (15, rue de Flandre, 75019 Paris; abonament, 50 franci).-
 - Mircea Vulcănescu, Războiul de întregire a Neamului, ed. Coresi, Freiburg 1985. Incepe cu "Trepte pentru Mircea Vulcănescu", de Mircea Eliade, și termină cu "Mircea Vulcănescu și generația lui", de Horia Stamatu. Mai mult de jumătate, fotografii din Războiul Întregirii. Costul: 35 de mărci.-
 - Dumitru Mărtinaș, Originea Ceangăilor din Moldova, București 1985, - volum ce demonstrează, științific, obârșia românească a acestei populații, înțesat de fotografii dureros de nostalgice din regiunea respectivă.-
 - Const. Mares, Exilul românesc și opinia publică occidentală; Const. Macri, Geneva este în Europa, - în "Căminul românesc", Geneva, Sept. 1985.-
 - Vasile Munteanu, Internaționalizarea gangsterismului israelian (Carpații, 7/85.-
 - R. Odobeșteanu, Statuile Bucureștiului; H. Stamatu, Nicolae Petra; Eugen Bârsan, Sufletul omului de sub comunism; Nicolae Petra, Politică și morală; Virgil Ierunca, Nicolae Petra; Sergiu Grossu, Moartea sufletului, - în Cuv. Rom., Oct. 85.-
 - C. Mares, Trecerea României de la socialism la liberalism; Pavel Chihaia, Reîntâlnirea cu Eugen Drăguțescu; Iosif Ioachim, Rău e Doamne să fii mic; Victor Frunză, Paranoia funcțională, - în "Curentul", München, Aug. 1985.-
 - Pr. C. Pascu, Mănăstirea de la Srediștea Mică, - în "Semănătorul", Vârșet, 5/85.-
 - Gh. Calciu și Dorin Tudoran, Interviuuri la "Europa liberă" (Curentul, Oct. 85).-
 - Mircea Pătru, Epopeea eroilor români de la Legația RPR din Berna în lupta contra expansiunii comuniste 15-17 Febr. 1955 (comunicare la ARA).-
 - Ion Varlam, Mesajul românității; Const. Mares, Eronic, - în "Contrapunct", 3/85.-
 - Cicerone Poghirc, Poezia românească a închisorilor, extras din "ARA", - reflecții pe marginea volumului cules de Zahu Pană (ajutat și de alții), "un monument al poeziei, dar totodată al suferinței și bunătății românești; un monument al modului românesc de gândire și atitudine în această - poate cea mai mare - încercare pe care a trăit-o poporul nostru".-
 - Carlo Lavacek, Die letzten "Vlachen" in Istrien (Convergențe românești, Oct. 85).-
 - R. Wurmbrand, Pourquoi aider les révolutionnaires?, - în "Catacombes", Dec. 85.-
 - Radu Câmpăanu, Desfigurarea satului; Dinu Zamfirescu, Dezinformare și ipocrizie, - în "Bire", 16 Oct. 1985.-
 - George Bălțeanu, Ideologie și criză economică, o competentă analiză a strategiei și tacticii în relațiile Est-Vest, - volum tipărit la CORESI-Freiburg, eu rezumate în germană, engleză și franceză. Costă 25 de mărci.
 - Tot CORESI a tipărit volumul III din "Morminte fără cruce" de C. Ionițoiu, cu obișnuita bogăție de material documentar, text și fotografii, asupra iadului adus în Țară de aliatul asiatic al "democrațiilor" occidentale. Costul: 50 de mărci.-
 - Și tot la CORESI a ieșit primul volum, în franceză, al "Mormintelor fără cruce", text și fotografii, de distribuit mai ales la deputați, miniștri, universități, biblioteci, ambasade. Cine vrea să ajute la această operă documentară, în adevăr patriotică, să îndrăznească.. Costă 50 de mărci. Cu aceasta, numărul paginilor documentare în franceză se ridică la peste 1200, și, ceea ce este și mai important, ele se găsesc pe mesele tuturor conducătorilor politici din lume!
 - Zahu Pană, Interviu cu pr. Gh. Calciu; și: Primul congres de limbă și cultură aromână; M. F. Enescu, Columb 1985; C. Macri, Amintirile politice ale lui I. G. Duca; H. Stamatu, Mircea Vulcănescu, "Războiul de întregire a Neamului"; Vintilă Horia, Puiu Anastase (1909-1984), - în "Cuvântul Românesc", Nov. 1985.-
- ≠ Contribuțiile la VATRA se pot trimite: în Germania, la Öffentliche Sparkasse, Konto 1264443, 7800 Freiburg; în Italia, la C.C. Postale 43327006, Roma; în Franța, la Crédit Lyonnais, 33 Bd Barbès, 75018 Paris, Konto 731101 Z (numai virament). Contribuțiile se pot trimite și direct la redacție, prin cec, sau mandat postal.-